

SÉANCE DU JEUDI 8 FÉVRIER 1996

VERGADERING VAN DONDERDAG 8 FEBRUARI 1996

SOMMAIRE :

EXCUSÉS :

Page 515.

MESSAGES :

Page 515.

Chambre des représentants — Évocation.

COMMUNICATIONS :

Page 516.

1. Cour d'arbitrage.
2. Parlement européen.
3. Entreprises publiques économiques.
4. Institut national d'assurance maladie-invalidité.
5. Commission de la protection de la vie privée.

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR :

Page 517.

PROPOSITIONS (Prise en considération) :

Pages 517 et 533.

Mmes Maximus et Merchiers. — Proposition de loi modifiant la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987.

M. Verreycken. — Proposition de loi instaurant un Jour de la réconciliation.

Orateurs : **MM. Lallemand, Verreycken, Loones**, p. 517.

M. Staes et Mme Thijs. — Proposition de résolution sur la situation en Iraq.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1995-1996
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1995-1996

INHOUDSOPGAVE :

VERONTSCHULDIGD :

Bladzijde 515.

BOODSCHAPPEN :

Bladzijde 515.

Kamer van volksvertegenwoordigers — Evocatie.

MEDEDELINGEN :

Bladzijde 516.

1. Arbitragehof.
2. Europees Parlement.
3. Economische Overheidsbedrijven.
4. Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.
5. Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR :

Bladzijde 517.

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming) :

Bladzijden 517 en 533.

De dames Maximus en Merchiers. — Wetsvoorstel tot wijziging van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987.

De heer Verreycken. — Wetsvoorstel tot invoering van een Dag van de verzoening.

Spreekers : **de heren Lallemand, Verreycken, Loones**, blz. 517.

De heer Staes en mevrouw Thijs. — Voorstel van resolutie over de situatie in Irak.

QUESTIONS ORALES :

Question orale de M. Buelens au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «une enquête éventuelle portant sur le Comité supérieur de contrôle».

Orateurs : **M. Buelens, M. Flahaut**, ministre de la Fonction publique, **M. Verreycken**, p. 518.

Question orale de M. Devolder au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «l'interdiction de la commercialisation de la Mélatonine».

Orateurs : **M. Devolder, M. Colla**, ministre de la Santé publique et des Pensions, p. 518.

Question orale de M. Vandenbroeke au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «la coopération au niveau de la politique agricole entre l'État fédéral, les Communautés et les Régions».

Orateurs : **M. Vandenbroeke, M. Pinxten**, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises, p. 520.

Question orale de M. Caluwé au ministre des Transports sur «l'homologation des motocyclettes».

Orateurs : **M. Caluwé, M. Daerden**, ministre des Transports, p. 520.

Question orale de M. Boutmans au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «le registre des cohabitants».

Orateurs : **M. Boutmans, M. Vande Lanotte**, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 533.

Question orale de Mme Willame-Boonen au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «le démantèlement d'un nouveau réseau de pédophilie».

Orateurs : **Mme Willame-Boonen, M. Vande Lanotte**, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 534.

Question orale de Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre des Affaires étrangères sur «la campagne d'information à l'occasion de la Conférence intergouvernementale».

Orateurs : **Mme Nelis-Van Liedekerke, M. Vande Lanotte**, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 534.

Question orale de M. Foret au Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «la publication des statistiques nationales et régionales en matière de commerce extérieur».

Orateurs : **M. Foret, M. Maystadt**, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur, p. 535.

Question orale de Mme Van der Wildt au Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «le contrôle de la qualité de l'essence et du gazole vendus».

Orateurs : **Mme Van der Wildt, M. Maystadt**, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur, p. 536.

MONDELINGE VRAGEN :

Mondelinge vraag van de heer Buelens aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «een mogelijk onderzoek met betrekking tot het Hoog Comité van toezicht».

Sprekers : **de heer Buelens, de heer Flahaut**, minister van Openbaar Ambt, **de heer Verreycken**, blz. 518.

Mondelinge vraag van de heer Devolder aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «het verbod van het ter beschikking stellen van Melatonin».

Sprekers : **de heer Devolder, de heer Colla**, minister van Volksgezondheid en Pensioenen, blz. 518.

Mondelinge vraag van de heer Vandenbroeke aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de samenwerking tussen de federale Staat en de Gemeenschappen en de Gewesten inzake het landbouwbeleid».

Sprekers : **de heer Vandenbroeke, de heer Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, blz. 520.

Mondelinge vraag van de heer Caluwé aan de minister van Vervoer over «de homologatie van motorfietsen».

Sprekers : **de heer Caluwé, de heer Daerden**, minister van Vervoer, blz. 520.

Mondelinge vraag van de heer Boutmans aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «het register voor samenwonenden».

Sprekers : **de heer Boutmans, de heer Vande Lanotte**, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 533.

Mondelinge vraag van mevrouw Willame-Boonen aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de ontmanteling van een nieuw pedofiliernetwerk».

Sprekers : **mevrouw Willame-Boonen, de heer Vande Lanotte**, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 534.

Mondelinge vraag van mevrouw Nelis-Van Liedekerke aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de voorlichtingscampagne naar aanleiding van de Intergouvernementele Conferentie».

Sprekers : **mevrouw Nelis-Van Liedekerke, de heer Vande Lanotte**, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 534.

Mondelinge vraag van de heer Foret aan de Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de publikatie van de nationale en de gewestelijke statistieken in verband met de buitenlandse handel».

Sprekers : **de heer Foret, de heer Maystadt**, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel, blz. 535.

Mondelinge vraag van mevrouw Van der Wildt aan de Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de controle op de kwaliteit van verkochte benzine en diesel».

Sprekers : **mevrouw Van der Wildt, de heer Maystadt**, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel, blz. 536.

ORDRE DES TRAVAUX :

Pages 521, 528 et 542.

PROJET DE LOI — ÉVOCATION (Discussion et vote) :

Projet de loi portant confirmation de l'arrêté royal du 22 décembre 1994 modifiant le titre III de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques.

Discussion générale. — *Orateurs*: **MM. Coene**, rapporteur, **Foret, Weyts, Mme Willame-Boonen, MM. Moens, Hatry, Loones, M. Di Rupo**, Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, p. 522.

Discussion d'un article et discussion et vote des amendements, p. 527 et 529.

Vote sur l'ensemble, p. 530.

MOTIONS (Vote) :

Vote sur les motions déposées en conclusion de la demande d'explications de M. Boutmans au ministre de la Fonction publique, développée le 30 janvier 1996 en réunion publique de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives, p. 531.

VOTE SUR LA PRISE EN CONSIDÉRATION DE LA PROPOSITION DE LOI INSTAURANT UN JOUR DE LA RÉCONCILIATION :

Explications de vote : *Orateurs* : **MM. Verreycken, Foret, Loones, Coveliers, Boutmans**, p. 531.

DEMANDE D'EXPLICATIONS (Discussion) :

Demande d'explications de M. Destexhe au ministre de la Défense nationale sur « la prise de commandement par la Belgique de la nouvelle force de l'ONU dans l'est de la Croatie ».

Orateurs : **MM. Destexhe, Bourgeois, Devolder, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 537.

PROJET DE LOI (Dépôt) :

Page 542.

Projet de loi portant assentiment à la Convention des Nations unies sur les contrats de vente internationale de marchandises, faite à Vienne le 11 avril 1980.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 542.

M. Boutmans et Mme Dua. — Proposition de loi interdisant d'organiser des compétitions automobiles disputées en totalité ou en partie sur la voie publique.

M. Goris. — Proposition de loi modifiant l'article 26 de la loi du 22 décembre 1986 relative aux intercommunales.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Bladzijden 521, 528 en 542.

WETSONTWERP — EVOCATIE (Beraadslaging en stemming) :

Wetsontwerp tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 1994 tot wijziging van titel III van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers* : **de heren Coene**, rapporteur, **Foret, Weyts, mevrouw Willame-Boonen, de heren Moens, Hatry, Loones, de heer Di Rupo**, Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, blz. 522.

Bespreking van een artikel en stemming over de amendementen, blz. 527 en 529.

Stemming over het geheel, blz. 530.

MOTIES (Stemming) :

Stemming over de moties ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Boutmans aan de minister van Ambtenarenzaken, gesteld op 30 januari 1996 in openbare vergadering van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden, blz. 531

STEMMING OVER HET INOVERWEGINGNEMEN VAN HET WETSVOORSTEL TOT INVOERING VAN EEN DAG VAN VERZOENING :

Stemverklaringen : *Sprekers* : **de heren Verreycken, Foret, Loones, Coveliers, Boutmans**, blz. 531.

VRAAG OM UITLEG (Bespreking) :

Vraag om uitleg van de heer Destexhe aan de minister van Landsverdediging over « het aanvaarden door België van het commando over de nieuwe VN-strijdmacht in Oost-Kroatië ».

Sprekers : **de heren Destexhe, Bourgeois, Devolder, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 537.

WETSONTWERP (Indiening) :

Bladzijde 542.

Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag der Verenigde Naties inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken, gedaan te Wenen op 11 april 1980.

WETSVOORSTELLEN (Indiening) :

Bladzijde 542.

De heer Boutmans en mevrouw Dua. — Wetsvoorstel houdende een verbod op autowedstrijden die geheel of ten dele op de openbare weg plaatshebben.

De heer Goris. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 op de intercommunales.

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Dépôt):

Page 542.

M. Hostekint au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «le contrôle de l'utilisation d'hormones dans l'élevage du bétail».

M. Hostekint au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «les mesures à prendre dans le domaine du département de la Santé publique pour combattre la fraude aux hormones».

M. Goovaerts au ministre de la Justice sur «l'implantation future d'un casino à Bruxelles».

M. Hostekint au ministre de la Justice sur «la lutte contre la mafia des hormones et les mesures nécessaires sur le plan de la justice».

M. Verreycken au Premier ministre sur «la crédibilité de M. Leman».

VRAGEN OM UITLEG (Indiening):

Bladzijde 542.

De heer Hostekint aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de controle op het gebruik van hormonen in de veeteelt».

De heer Hostekint aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «de maatregelen op het domein van het departement Volksgezondheid in de strijd tegen de hormonenfraude».

De heer Goovaerts aan de minister van Justitie over «de komst van een Brussels casino».

De heer Hostekint aan de minister van Justitie over «de strijd tegen de hormonenmafia en de noodzakelijke maatregelen op het vlak van justitie».

De heer Verreycken aan de Eerste minister over «de geloofwaardigheid van de heer Leman».

PRÉSIDENCE DE M. SWAELEN, PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.
De vergadering wordt geopend om 15 h 10 m.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

Mme Lizin, MM. De Decker, en mission à l'étranger; Anciaux, Hazette, pour d'autres devoirs; Urbain, pour raison de santé, et Mme Dua, pour devoirs professionnels, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Lizin, de heren De Decker, met opdracht in het buitenland; Anciaux, Hazette, wegens andere plichten; Urbain, om gezondheidsredenen, en mevrouw Dua, wegens ambtsplichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

BOODSCHAPPEN

Kamer van volksvertegenwoordigers — Evocatie

MESSAGES

Chambre des représentants — Évocation

De Voorzitter. — Bij boodschap van 1 februari 1996 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat laten weten dat zij heeft aangenomen, zoals het haar door de Senaat werd overgezonden, het wetsontwerp strekkende tot controle op de toepassing van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad.

Par message du 1^{er} février 1996, la Chambre des représentants a fait connaître au Sénat qu'elle a adopté, tel qu'il lui a été transmis par le Sénat, le projet de loi visant au contrôle de l'application des résolutions de la Conférence mondiale sur les femmes réunie à Pékin du 4 au 14 septembre 1995.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Bij boodschap van 1 februari 1996, ontvangen op dezelfde datum, heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals het ter vergadering van 1 februari 1996 werd aangenomen, het wetsontwerp tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 1994 tot wijziging van titel III van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Par message du 1^{er} février 1996, reçu le même jour, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tel qu'il a été adopté en sa séance du 1^{er} février 1996, le projet de loi portant confirmation de l'arrêté royal du 22 décembre 1994 modifiant le titre III de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques.

Bij boodschappen van 1 februari 1996, ontvangen op 2 februari 1996, heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals zij ter vergadering van 1 februari 1996 werden aangenomen, de wetsontwerpen:

1^o Tot invoeging van een artikel 353bis in het Gerechtelijk Wetboek en tot wijziging van artikel 354 van hetzelfde wetboek;

Par messages du 1^{er} février 1996, reçus le 2 février 1996, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du 1^{er} février 1996, les projets de loi:

1^o Portant insertion d'un article 353bis au Code judiciaire et modification de l'article 354 du même code;

2^o Betreffende de gerechtelijke samenwerking met het Internationaal Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda;

2^o Relative à la coopération judiciaire avec le Tribunal international pour l'ex-Yougoslavie et le Tribunal international pour le Rwanda;

3^o Tot uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake voor de bouw bestemde producten;

3^o Portant exécution de la directive du Conseil des Communautés européennes du 21 décembre 1988 relative au rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres concernant les produits de construction;

4^o Betreffende de teruggave van cultuuroederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht;

4^o Relative à la restitution de biens culturels ayant quitté illicitement le territoire de certains États étrangers;

5^o Tot wijziging van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

5^o Modifiant la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État.

De wetsontwerpen sub 1^o en 2^o regelen aangelegenheden bedoeld in artikel 77 van de Grondwet. Ze werden verwezen naar de bevoegde commissie.

Les projets de loi repris sous 1^o et 2^o règlent des matières visées à l'article 77 de la Constitution. Ils ont été renvoyés à la commission compétente.

De wetsontwerpen sub 3^o, 4^o en 5^o regelen aangelegenheden bedoeld in artikel 78 van de Grondwet. De uiterste datum voor evocatie is maandag 26 februari 1996.

Les projets de loi repris sous 3^o, 4^o et 5^o règlent des matières visées à l'article 78 de la Constitution. La date limite pour l'évocation est le lundi 26 février 1996.

De Senaat heeft bij boodschap van 5 februari 1996 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan van voornoemd wetsontwerp. Het werd verwezen naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Par message du 5 février 1996, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l'évocation du projet précité. Celui-ci a été renvoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Arbitragehof — Cour d'arbitrage

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. De prejudiciële vraag over de artikelen 1382, 1383 en 1251, 3^o, van het Burgerlijk Wetboek, gesteld door het Hof van beroep van Luik (rolnummer 920);

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. La question préjudicielle concernant les articles 1382, 1383 et 1251, 3^o, du Code civil, posée par la Cour d'appel de Liège (numéro du rôle 920);

2. De prejudiciële vraag over de artikelen 10 en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (rolnummer 923);

2. La question préjudicielle concernant les articles 10 et 11 de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisation, posée par le Tribunal de première instance de Termonde (numéro du rôle 923);

3. De prejudiciële vraag over artikel 57/11, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gesteld door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen (rolnummer 924).

3. La question préjudicielle concernant l'article 57/11, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, posée par la Commission permanente de recours des réfugiés (numéro du rôle 924).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van de prejudiciële vraag betreffende de decreten van de Vlaamse Gemeenschap inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990, en het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, gesteld door het Hof van beroep te Brussel (rolnummer 919), evenals de beschikking van 6 februari 1996 houdende verkorting van de termijn voor het indienen van een memorie tot 30 dagen.

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat la question préjudicielle concernant les décrets de la Communauté flamande relatifs à l'assistance spéciale à la jeunesse, coordonnés par arrêté de l'Exécutif flamand du 4 avril 1990, et le décret de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse, posée par la Cour d'appel de

Bruxelles (numéro du rôle 919), ainsi que l'ordonnance du 6 février 1996 raccourcissant le délai pour l'introduction d'un mémoire à 30 jours.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van het arrest nr. 8/96 uitgesproken op 1 februari 1996, in zake de prejudiciële vraag betreffende artikel 182 van het Wetboek van strafverdring, gesteld door het Hof van cassatie (rolnummer 851).

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat l'arrêt n^o 8/96, rendu le 1^{er} février 1996, en cause de la question préjudicielle concernant l'article 182 du Code d'instruction criminelle, posée par la Cour de cassation (numéro du rôle 851).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Europees Parlement — Parlement européen

De Voorzitter. — Bij brief van 31 januari 1996 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden:

a) Een resolutie over het sociaal actieprogramma voor de middellange termijn 1995-1997;

Par lettre du 31 janvier 1996, le président du Parlement européen a transmis au Sénat:

a) Une résolution sur un programme d'action sociale à moyen terme 1995-1997;

b) Een resolutie over de situatie in Chinese weeshuizen;

b) Une résolution sur les conditions régnant dans les orphelinats chinois;

c) Een resolutie over slechte omstandigheden in gevangnissen in de Europese Unie;

c) Une résolution sur les mauvaises conditions de détention dans les prisons de l'Union européenne;

aangenomen tijdens de vergaderperiode van 15 tot 19 januari 1996.

adoptées au cours de la période de session du 15 au 19 janvier 1996.

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires étrangères.

Economische overheidsbedrijven

Entreprises publiques économiques

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 23, § 6, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, heeft de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie aan de Voorzitter van de Senaat overgezonden, het verslag aan de Wetgevende Kamers betreffende de toepassing door het autonoom overheidsbedrijf «De Post» van titel I van bedoelde wet, voor het werkingsjaar 1994.

En application de l'article 23, § 6, de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, le Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications a transmis au Président du Sénat, le rapport aux Chambres législatives sur l'application par l'entreprise publique autonome «La Poste» du titre I^{er} de ladite loi, pour l'exercice 1994.

— Verwezen naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Institut national d'assurance maladie-invalidité

De Voorzitter. — Overeenkomstig artikel 16, § 2, van de wet tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, zendt de minister van Sociale Zaken aan de Voorzitter van de Senaat over, het derde rapport over de eenvormige toepassing van de wetgeving in heel het land, aangenomen op 29 januari 1996 door de algemene raad van het RIZIV.

Conformément à l'article 16, § 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, le ministre des Affaires sociales transmet au Président du Sénat, le troisième rapport sur l'application uniforme de la législation dans tout le pays, adopté par le conseil général de l'INAMI le 29 janvier 1996.

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

Commission de la protection de la vie privée

De Voorzitter. — Bij brief van 7 februari 1996, heeft de voorzitter van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer aan de Voorzitter van de Senaat overgezonden, een eensluidend verklaard afschrift van het advies nr. 05/96, uit eigen beweging uitgebracht door de commissie op 5 februari 1996 betreffende het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen bij toepassing van artikel 29, § 5, tweede lid, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Par lettre du 7 février 1996, le président de la Commission de la protection de la vie privée a transmis au Président du Sénat, une copie conforme de l'avis n° 05/96 que la commission a émis d'initiative, le 5 février 1996, sur le projet de loi portant des dispositions sociales, en application de l'article 29, § 5, alinéa 2, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR

De Voorzitter. — De Senaat heeft met groot leedwezen kennis gekregen van het overlijden van de heer John Van Den Eynden, gewezen senator voor het arrondissement Antwerpen.

Le Sénat a appris avec un vif regret le décès de M. John Van Den Eynden, ancien sénateur de l'arrondissement d'Anvers.

Uw Voorzitter heeft het rouwbeklag van de vergadering aan de familie van ons betreurd geweest medelid betuigd.

Votre Président a adressé les condoléances de l'assemblée à la famille de notre regretté ancien collègue.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U heeft de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand (PS). — Monsieur le Président, nous avons constaté qu'une proposition de loi instituant un Jour de la réconciliation avait été déposée par M. Verreycken. Mon groupe est d'avis que cette proposition s'inscrit directement dans la philosophie des propositions de loi d'amnistie déposées dans le passé et à laquelle nous sommes opposés.

Nous pensons que l'objectif poursuivi par la proposition consiste à effacer rétroactivement les conséquences des crimes et délits commis pendant la guerre, ce qui est exactement la portée d'une loi d'amnistie.

Par ailleurs — je le dis à titre très subsidiaire — un problème de compétence se pose, en tout cas pour une partie de la proposition qui vise à créer un groupe de travail chargé de constituer un dossier sur le phénomène historique de la réconciliation. Ce dossier serait offert aux ministres communautaires ayant l'enseignement dans leurs attributions. Or, il est évident que le Sénat n'a pas à créer des groupes de travail pour constituer des dossiers qui sont en fait destinés aux pouvoirs communautaires. À mes yeux, un véritable problème se pose à ce niveau. Il s'agit d'une objection d'irrecevabilité supplémentaire.

De Voorzitter. — Dames en heren, mag ik u erop wijzen dat er op het ogenblik niet over de grond van de zaak wordt gediscussieerd? De heer Lallemand vraagt alleen dat het voorstel niet automatisch in overweging zou worden genomen, maar dat daarover zou worden gestemd.

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik neem aan dat het aangewezen is dat ik nu reeds aangeef waarom ik de inoverwegingneming wel verdedig. Ik ben uiteraard bereid dat ook straks te doen, voor de stemming, als u mij daarvoor dan de gelegenheid geeft.

De Voorzitter. — Mijnheer Verreycken, dat lijkt mij inderdaad logischer. Op het ogenblik van de stemming zal de Senaat nageenog volledig aanwezig zijn en kunt u de redenen ontwikkelen waarom u voor de inoverwegingneming pleit. De tegenstanders kunnen hun argumenten geven en vervolgens kan worden overgegaan tot de stemming.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik zal mij schikken naar uw voorstel.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, bij de vraag van de heer Lallemand om het voorstel onontvankelijk te verklaren, wil ik graag enige verduidelijking. Is zijn vraag niet achterhaald door de inschrijving van het voorstel op de dagorde van vandaag? Het Bureau en de Voorzitter hebben over de redenen voor een eventuele ontvankelijkheid van het voorstel wellicht reeds van gedachten gewisseld, zij hebben het voorstel op de dagorde laten zetten en de tekst ervan laten drukken en ronddelen. Over de ontvankelijkheid dient vandaag niet meer te worden geoordeeld.

De Voorzitter. — Mijnheer Loones, hier is blijkbaar een misverstand, want de discussie gaat nu niet over de ontvankelijkheid. Mocht de Voorzitter van de Senaat hebben geoordeeld dat het

voorstel onontvankelijk was, dan zou het gewoonweg niet op de dagorde staan en niet zijn rondgedeeld. Vandaag dienen we ons uit te spreken over de inoverwegingneming.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, dat bedoelde ik juist; het argument van de onontvankelijkheid kan nu niet meer worden ingeroepen.

De Voorzitter. — Mijnheer Loones, alle mogelijke argumenten kunnen tegen de inoverwegingneming worden ingeroepen. Bij de stemming zal men zich echter uitsluitend over de inoverwegingneming kunnen uitspreken.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BUELENS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «EEN MOGELIJK ONDERZOEK MET BETREKKING TOT HET HOOG COMITÉ VAN TOEZICHT»

QUESTION ORALE DE M. BUELENS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «UNE ENQUÊTE ÉVENTUELLE PORTANT SUR LE COMITÉ SUPÉRIEUR DE CONTRÔLE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Buelens aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «een mogelijk onderzoek met betrekking tot het Hoog Comité van toezicht».

Het woord is aan de heer Buelens.

De heer Buelens (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, de heer Johan Demol, hoofdcommissaris van de politie te Schaarbeek, is erin geslaagd om de criminaliteit in zijn gemeente in belangrijke mate terug te dringen. Dat heeft hem het applaus opgeleverd van de inwoners van zijn gemeente, maar niet van sommige politiek bevooroordeelde speurders. Deze laatsten ontdekten namelijk dat de heer Demol zowat 20 jaar geleden geabonneerd was op een blad dat extreem rechts wordt genoemd. De resultaten van zijn professioneel werk werden daardoor in een minder gunstig daglicht geplaatst en de minister zelf heeft aangekondigd een onderzoek in te stellen naar de ideologische achtergronden van de heer Demol.

*De heer Moens, ondervoorzitter,
treedt als voorzitter op*

Ik deel de bezorgdheid van de minister voor de politieke maagdelijkheid van ambtenaren. En in het licht hiervan had ik van hem willen vernemen of het klopt dat de heer Canneel, administrateur-generaal van het Hoog Comité van toezicht, ooit veroordeeld werd tot veertien dagen hechtenis wegens feiten gepleegd bij activiteiten van een trotskistische beweging.

Mocht dit stroken met de werkelijkheid dan zou ik graag van de minister vernemen of hij ook in deze zaak een onderzoek heeft ingesteld of zal laten instellen en of hij, zoals beloofd in het geval van de heer Demol, ook hieruit de nodige conclusies zal trekken.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Flahaut die antwoordt namens de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken.

M. Flahaut, ministre de la Fonction publique. — Monsieur le Président, en réponse à la question orale de M. Buelens en ce qui concerne le Comité supérieur de contrôle, permettez-moi tout d'abord de signaler que je ne suis pas la personne qui a demandé une enquête sur les antécédents idéologiques de M. Demol, commissaire principal à la police de Schaerbeek.

En ce qui concerne la question relative à l'administrateur général du Comité supérieur de contrôle, vous devez savoir qu'il remplit toutes les conditions d'admissibilité telles que prévues par le statut des agents de l'État. Au moment de sa nomination, la personne concernée a dû produire, comme tout autre fonctionnaire, un certificat de bonne vie et mœurs qui ne portait aucune mention particulière.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Buelens voor een repliek.

De heer Buelens (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, voor de heer Demol scheen dat ook allemaal in orde te zijn. Voor de heer Canneel vond men het niet nodig een onderzoek in te stellen, maar voor de heer Demol wel en dan vraagt men zich toch af waarom. Als het hebben van een abonnement op een extreem-rechts blad al gevaarlijker is dan lid te zijn van een trotskistische beweging, die op de lijst van de Staatsveiligheid staat, dan begint men zich toch af te vragen waarmee de minister bezig is. Ik bedoel hiermee natuurlijk niet minister Flahaut, maar wel de minister van Binnenlandse Zaken die hem dit antwoord liet voorlezen. In elk geval dank ik hem voor dit antwoord.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, lijkt het u niet aangewezen dat wij erop aandringen dat de betrokken minister zelf antwoordt wanneer hem een vraag wordt gesteld? Anders wordt het wel zeer moeilijk. In dit geval heeft de minister van Ambtenarenzaken geantwoord op een vraag over een dossier van Binnenlandse Zaken, maar in de repliek kan deze minister uiteraard niet ingaan op de grond van de zaak, want het is niet zijn bevoegdheid en hij heeft gewoon voorgelezen wat de minister van Binnenlandse Zaken heeft geschreven. Met alle respect voor wat er geschreven staat, maar dit maakt een echt debat onmogelijk.

In het buitenland is het vragenuurtje, de *question time*, het hoogtepunt van het parlementaire werk, maar wanneer wij ons beperken tot het voorlezen van opstelletjes, dan kan dat natuurlijk niet zo zijn. Ik dring er dus op aan de betrokken ministers te vragen hier aanwezig te zijn, als zij ter beschikking zijn. Dit laatste kan echter geen probleem zijn, want precies daarom is het vragenuurtje in de Kamer om 14 uur en dat in de Senaat om 15 uur. De ministers kunnen dus zelf antwoorden en hoeven geen bode te sturen.

M. le Président. — La parole est à M. Flahaut, ministre.

M. Flahaut, ministre de la Fonction publique. — Monsieur le Président, si j'ai répondu à cette question, c'est tout simplement parce que celle-ci m'a été adressée en tant que ministre de tutelle du Comité supérieur de contrôle.

Les membres qui désirent interroger certains de mes collègues peuvent s'adresser à eux mais, en ce qui me concerne, je réponds uniquement aux questions relevant de mes compétences.

De Voorzitter. — In dit geval is de zaak misschien betwistbaar, maar in het verleden hebben wij reeds dergelijke gevallen gehad. In het Bureau hebben wij daarover reeds gesproken en ik zal de aandacht van Voorzitter Swaelen erop vestigen dat wij dit opnieuw ter sprake moeten brengen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DEVOLDER AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN PENSIOENEN OVER «HET VERBOD VAN HET TER BESCHIKKING STELLEN VAN MELATONIN»

QUESTION ORALE DE M. DEVOLDER AU MINISTRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DES PENSIONS SUR «L'INTERDICTION DE LA COMMERCIALISATION DE LA MÉLATONINE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Devolder aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «het verbod van het ter beschikking stellen van Melatonin».

Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, de jongste tijd is er heel wat te doen rond Melatonin. Met mijn vraag heb ik niet de bedoeling de Senaat de eeuwige jeugd te ontzeggen. Ik vind

dat de minister een goede beslissing heeft genomen, namelijk verbieden dat Melatonin, een hormoon, niet zo maar verkrijgbaar mag zijn zonder medische controle en zonder voorschrift. Ik had echter de indruk dat de minister ook liet doorschemeren dat de administratie eigenlijk een beetje om de tuin was geleid.

De Voorzitter. — Mijnheer Devolder, mag ik u vragen uw tekst voor te lezen zoals hij werd ingediend? Het Reglement eist dit.

De heer Devolder (VLD). — Akkoord, mijnheer de Voorzitter.

Melatonin staat in de *Martindale Farmacopee* als geneesmiddel beschreven en bekende tijdschriften zoals *Science* en *The Lancet* publiceerden artikels over de werking ervan bij jetlag en bij borstkanker. Melatonin is eveneens opgenomen in de lijst van farmaceutische grondstoffen voor magistrale bereidingen.

Jammer genoeg is Melatonin niet het enige geval. Zo verdeelt Biodynamics nog andere zogezegde voedingssupplementen die per capsule 221 milligram bijniextract bevatten, dus corticoïden.

Dergelijke toestanden zijn mogelijk omdat sommige producenten en verdelers handig misbruik maken van het koninklijk besluit van 3 maart 1992 om een registratie als geneesmiddel te omzeilen. Zij weten immers dat de minister niet over voldoende controle-middelen beschikt.

Welke maatregelen zal de minister nemen om de volksgezondheid beter te beschermen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Colla.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Devolder omdat hij de beslissing die ik heb genomen goedkeurt. Melatonin is inderdaad een hormoon dat ofwel onder de geneesmiddelenwet, ofwel onder de wet betreffende de toxische stoffen valt. In het laatste geval moet er een vergunning worden aangevraagd, en dat is niet gebeurd. Als men het wil aanprijzen als een goed slaapmiddel, dan moet de wettelijke procedure voor de Geneesmiddelencommissie worden gevolgd. Het produkt kan misschien op een bepaald ogenblik op de markt gebracht worden, maar dat kan alleen nadat het betrokken bedrijf een aanvraag voor Melatonin als potentieel geneesmiddel heeft ingediend en op voorwaarde dat de erkenningscommissie het daarmee eens is.

De heer Devolder beweert dat ik heb laten blijken dat de administratie om de tuin is geleid. Dat is enerzijds waar en anderzijds niet waar. Het is niet waar in die zin dat de beslissingen zorgvuldiger dienden te worden getroffen. Het is wel waar omdat het dossier op een nogal linke manier bij de administratie werd geïntroduceerd.

Vooraf verwijs ik even naar het koninklijk besluit van 3 maart 1992 betreffende het in de handel brengen van nutriënten, waardoor voedingsstoffen, vitamines en mineralen onder bepaalde voorwaarden kunnen worden gecommmercialiseerd en dus niet onder de toepassing van de geneesmiddelenwet vallen. De nutriënten en de maximale toegestane hoeveelheden worden in een bijlage van het koninklijk besluit opgesomd, evenals de verplichtingen aangaande de verpakking.

Een complexer probleem ontstaat evenwel wanneer de nutriënten aan andere voedingswaren worden toegevoegd, die gewoonlijk niet zeer diepgaand worden onderzocht door de Inspectie der eetwaren.

Zo bleek Melatonin achteraf geen voedingswaar, maar een hormoon. Een gelijkaardig probleem bestaat ook bij produkten die door het door de heer Devolder aangehaalde bedrijf op de markt worden gebracht. De vitamines worden toegevoegd aan extracten van maag, lever, bloedvaten van dierlijke oorsprong, maar ook aan extracten van bijnier, alvleesklier, schildklier, enzovoort. Bij deze laatste extracten komt men inderdaad zeer dicht bij de notie «geneesmiddelen», omdat bijvoorbeeld extracten van de bijnier en van de alvleesklier ook als geneesmiddel worden

gebruikt. Hetzelfde geldt trouwens voor sommige plantenextracten. De problematiek is dus inderdaad heel wat ruimer en werpt verschillende problemen op.

Daarom heb ik mijn administratie een drievoudige opdracht gegeven.

Ten eerste zal zij een aantal produkten die nu reeds op de markt zijn aan een onderzoek onderwerpen.

Ten tweede zal in de toekomst een strikte controle worden georganiseerd op de aard en de dosering van nutriënten die worden gecommmercialiseerd evenals op de voedingswaren waaraan nutriënten worden toegevoegd.

Ten derde, het meest belangrijke is dat er een bestendig overleg zal worden georganiseerd tussen de Inspectie der eetwaren aan de ene kant en de Algemene Farmaceutische Inspectie aan de andere kant, teneinde op preciese wijze de aard na te gaan van de betrokken produkten of subprodukten.

Als die drie taken op een correcte manier worden uitgevoerd, zal mijn administratie beter in staat zijn om snel en adequaat uit te maken of een voorgesteld produkt een voedingswaar, een hormoon of een ander soort produkt is en of toelating kan worden gegeven om het op de markt te brengen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Devolder voor een repliek.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord en voor de initiatieven die hij belooft te nemen.

De kern van het probleem blijft echter dat de registratieprocedure van geneesmiddelen in ons land te lang aansleept. Heel wat producenten en verdelers proberen dan via het door de minister geciteerde koninklijk besluit produkten op de markt te brengen die reeds worden gebruikt in erkende geneesmiddelen. De registratieprocedure voor nutriënten duurt immers maar één maand. Ik dring er dan ook op aan dat de minister zijn administratie erop laat toezien dat produkten die reeds in als geneesmiddel erkende produkten voorkomen, niet nog eens als nutriënt of voedingssupplement worden geregistreerd.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Colla.

De heer Colla, minister van Volksgezondheid en Pensioenen. — Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat de heer Devolder gelijk heeft met zijn laatste opmerking.

Er bestaan inderdaad al veel jaren problemen in verband met de erkenning van geneesmiddelen door de Geneesmiddelencommissie. De procedure duurt te lang en is overlappend met sommige andere procedures. Zoals reeds vermeld in de documenten over de begroting voor 1996, deel ik hier mee dat over dit probleem overleg wordt gevoerd met de sector. De Geneesmiddelencommissie zal zo worden hervormd dat de registratie, de behandeling in de transparantiecommissie, in de prijzencommissie op het departement Economische Zaken en in het RIZIV, wat betreft de terugbetaalbaarheid en het niveau van de terugbetaling, binnen de termijnen zullen blijven die zeer strikt worden vastgelegd door de Europese richtlijn ter zake. Wij zullen dit alles in een koninklijk besluit laten vastleggen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Dames en heren, ik stel voor de openbare vergadering gedurende enkele minuten te onderbreken, in afwachting van de ministers die op het ogenblik nog in de Kamer zijn weerhouden.

Je propose de suspendre la séance pendant quelques minutes, en attendant les ministres qui sont retenus à la Chambre.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

— *De vergadering wordt geschorst om 15 h 30 m.*

La séance est suspendue à 15 h 30 m.

Ze wordt hervat om 15 h 35 m.

Elle est reprise à 15 h 35 m.

De Voorzitter. — De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VANDENBROEKE AAN DE MINISTER VAN LANDBOUW EN DE KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN OVER «DE SAMENWERKING TUSSEN DE FEDERALE STAAT EN DE GEMEENSCHAPPEN EN DE GEWESTEN INZAKE HET LANDBOUWBELEID»

QUESTION ORALE DE M. VANDENBROEKE AU MINISTRE DE L'AGRICULTURE ET DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES SUR «LA COOPÉRATION AU NIVEAU DE LA POLITIQUE AGRICOLE ENTRE L'ÉTAT FÉDÉRAL, LES COMMUNAUTÉS ET LES RÉGIONS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vandenbroeke aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de samenwerking tussen de federale Staat en de Gemeenschappen en de Gewesten inzake het landbouwbeleid».

Het woord is aan de heer Vandenbroeke.

De heer Vandenbroeke (VU). — Mijnheer de Voorzitter, als gemeenschapssenator is het voor mij een voorrecht, of een plicht, te waken over de samenwerking tussen de Gewesten en de Gemeenschappen.

Zo verneem ik vanuit de Vlaamse Gemeenschap — maar ik vermoed dat dezelfde bekommernis leeft in Wallonië — dat een toekomstgericht landbouwbeleid tal van vragen doet rijzen. Een toekomstgericht landbouwbeleid vereist een gevoelige uitbreiding en een optimalisering van de interactie met het wetenschapsbeleid. Meer dan voorheen is er nood aan produkt- en procesvernieuwing, innovaties die een sterke wetenschappelijke ondersteuning vereisen. De landbouw ondervindt eveneens ernstige gevolgen van de milieunormen. Wanneer deze verschillend zijn in Vlaanderen en in Wallonië ontstaan er automatisch allerlei wijzigingen en worden er vragen gesteld.

In het licht van het landbouwgebeuren van volgende week wens ik de minister drie concrete vragen te stellen.

Deelt de minister de mening dat de toekomstkansen van de landbouw in ruime mate afhankelijk zijn van verdere produkt- en procesvernieuwingen?

Deelt de minister de mening dat de noodzakelijke kredieten voor het daarvoor vereiste wetenschappelijk onderzoek op een coherente manier van federale overheid naar de Gewesten en de Gemeenschappen moeten worden overgeheveld teneinde een optimale inzet en benutting te garanderen?

Deelt de minister de mening dat de federale organisatie van het landbouwbeleid gehypothekeerd wordt bij een ongelijke inschatting van de milieunormen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Pinxten.

De heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. — Mijnheer de Voorzitter, de vraag van de heer Vandenbroeke biedt mij de kans om te bevestigen dat de samenwerking tussen de federale overheid en de Gewesten en de Gemeenschappen op landbouwvlak reëel is en goed functioneert. Sinds de regionalisering van 1988 bestaat er een overlegprocedure en is er de mogelijkheid tot het houden van interministeriële conferenties, die in het verleden trouwens gere-

geld samenkwamen. De werkgroep op het niveau van de medewerkers van deze interministeriële conferentie komt elke maandag bijeen om te zorgen voor zowel de voorbereiding als de uitwerking van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek.

Wekelijks bespreekt men zo de verschillende problemen die vallen onder de bevoegdheid van de federale en van de regionale overheden.

Op de concrete vragen van de heer Vandenbroeke kan ik het volgende antwoorden. Ik meen dat de eerste en ook de belangrijkste opdracht van de landbouwer erin bestaat te zorgen voor voldoende voedsel — dit lijkt vandaag evident, maar volgens de rapporten van de FAO zal dat op langere termijn veel minder evident zijn — en voor voedsel van een goede kwaliteit voor de mens. Aan die opdracht is nog een andere gekoppeld. De landbouwers moeten immers ook zorgen voor grondstoffen bestemd voor de non-foodsector. Ook het belang daarvan mag niet worden onderschat omdat op die manier het inkomen van de landbouwers mee kan worden verzekerd. Vandaar ook dat elk economisch geloofwaardig initiatief moet worden aangemoedigd.

Wat de bevoegdheidsverdeling betreft, is iedereen het er wellicht over eens dat er slechts één hoofdregel geldt, namelijk dat het wetenschappelijk onderzoek de bevoegdheid in kwestie volgt. Ik haal enkele voorbeelden aan om dit te illustreren. Het sanitaire beleid, zowel voor de plantaardige als voor de dierlijke sector, dat een federale bevoegdheid is, moeten blijven steunen op een doeltreffend federaal sanitair onderzoek. De steun aan en de aanmoediging van een duurzame landbouw moeten kunnen steunen op de resultaten van een performant federaal landbouwkundig onderzoek.

Bepaalde onderzoeksthema's kunnen verschillende overheidsniveaus aanbelangen, afhankelijk van de bevoegdheden. Zo is de federale minister van Landbouw vanuit economisch oogpunt geïnteresseerd in het effectief onderzoek op het gebied van de bemesting. Ik denk hierbij onder meer aan het verminderen van de produktiekosten, het verhogen van de rentabiliteit van de sector en het verzekeren van de kwaliteit van de produkten bestemd voor de voeding.

Als gemeenschapssenator weet de heer Vandenbroeke dat de regionale minister bevoegd voor Leefmilieu eveneens betrokken is bij deze materie wegens zijn verantwoordelijkheid voor de verbetering van de kwaliteit van het water, de bodem en de lucht.

Mijn diensten bereiden op het ogenblik een samenwerkingsakkoord voor ten einde een optimale samenwerking op dit vlak te verzekeren. Wij zijn ons bewust van het belang van deze zaak. De contacten die wij in de loop van de voorbije maanden hebben gehad, wijzen erop dat ook de Gewesten hiervoor belangstelling hebben. Ik vermoed overigens dat de vraag van de heer Vandenbroeke hierdoor is geïnspireerd.

De heer Swaelen treedt opnieuw als voorzitter op

Coördinatie van de beschikbare middelen voor onderzoek is in het belang van iedereen die begaan is met de landbouwsector in de brede betekenis van het woord.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CALUWÉ AAN DE MINISTER VAN VERVOER OVER «DE HOMOLOGATIE VAN MOTORFIETSEN»

QUESTION ORALE DE M. CALUWÉ AU MINISTRE DES TRANSPORTS SUR «L'HOMOLOGATION DES MOTOCYCLETTES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Caluwé aan de minister van Vervoer over «de homologatie van motorfietsen».

Het woord is aan de heer Caluwé.

De heer Caluwé (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, op 12 juli 1995 ondervroeg ik de minister in verband met het koninklijk besluit van 6 april 1995 met betrekking tot de keuring en homologatie van de motorfietsen. Toen wees ik de minister erop dat dit koninklijk besluit van zijn voorganger in strijd is met de Belgische, en vooral met de Europese wetgeving, en dat de inhoud zware gevolgen heeft voor de sector van de onafhankelijke invoerders van motorfietsen.

De minister erkende in zijn antwoord dat dit koninklijk besluit op een aantal punten problemen oplevert. Hij stelde overleg met de sector en een wijziging van de reglementering in het vooruitzicht.

De Europese Commissie stuurde inderdaad, op 14 september 1995, een brief waarin ze de minister er attent op maakte dat het koninklijk besluit in strijd is met artikel 30 van het Europees Verdrag. Volgens de geëigende procedure gaf ze de minister de gelegenheid om de bepalingen van het omstreden koninklijk besluit te verantwoorden, alvorens eventueel over te gaan tot een ingebrekestelling van de Belgische Staat.

Mijn eerste vraag luidt dan ook: heeft de minister aan de Europese Commissie een verantwoording overgemaakt en zo ja, in welke zin?

Het koninklijk besluit werd door de sector ook bestreden bij de Raad van State. Op 27 december 1995 verscheen het verslag van de auditeur waarin werd gesteld dat schorsing van het koninklijk besluit wenselijk is. Eén van de komende weken kunnen wij een uitspraak van de Raad van State verwachten.

Op 19 oktober 1995 maakte het kabinet van de minister van Vervoer bekend dat de reglementering zou worden gewijzigd en dat de wijzigingen tegen eind november van kracht zouden zijn. Ondertussen is het reeds half februari en is er nog geen wijziging verschenen. Ik wijs erop dat de tijd dringt voor de sector. De onafhankelijke invoerders zullen waarschijnlijk ooit juridisch gelijk halen, maar de kans is groot dat het voor hen op commercieel vlak te laat zal zijn. Het verkoopseizoen voor motorfietsen situeert zich immers in de zomermaanden. Dank zij hun voorraad en hun financiële reserves konden de meeste handelaars het voorbije verkoopseizoen doorspartelen, maar deze weken en maanden moeten zij beslissingen nemen voor het komende verkoopseizoen. Gelet op de huidige reglementering kunnen zij geen grote financiële risico's nemen en zullen velen verplicht zijn hun boeken neer te leggen. Daarom stel ik deze dringende vraag. Komt er een wijziging van de reglementering? Zo ja, in welke zin en tegen welke datum?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Daerden.

De heer Daerden, minister van Vervoer. — Mijnheer de Voorzitter, in tegenstelling tot wat de Commissie denkt, heeft het koninklijk besluit van 6 april 1995 geen betrekking op de controle van de gelijkvormigheid van een bepaald voertuig met een proces-verbaal van goedkeuring. Die controle wordt door de titularis van de goedkeuring, met name de constructeur of zijn vertegenwoordiger, uitgevoerd op vraag van de eigenaar van het voertuig. In dergelijk geval spreekt men over gelijkvormigheid met een PVG.

De mededeling 88/C281/08 van de Europese Commissie handelt precies over deze gelijkvormigheid. De Commissie beveelt hierin aan de aanvrager geen kosten hoger dan 100 ecu aan te rekenen. Deze aanbeveling heeft echter geen bindende juridische kracht.

Het koninklijk besluit van 6 april 1995 regelt het uitreiken van een proces-verbaal van goedkeuring als alleenstaand geval door de administratie op basis van een controle van de naleving van de reglementering uitgevoerd door een erkende instelling voor de controle op in het verkeer gebrachte voertuigen.

In het geval van gelijkvormigheid met een PVG wordt enkel nagegaan of het voertuig behoort tot een bepaald type waarvoor een typegoedkeuring werd afgegeven, en of het ermee gelijkvormig is. In het tweede geval moet er een volledige goedkeuring van één enkel voertuig worden uitgevoerd.

Het koninklijk besluit van 6 april 1995 is verenigbaar met artikel 30 van het Verdrag van Rome, dat kwantitatieve beperkingen voor de invoer of maatregelen met een gelijkaardig effect verbiedt. Mijn administratie kan elementen aanbrenge die de hoge kostprijs van een alleenstaand proces-verbaal van goedkeuring ten opzichte van een eenvoudig gelijkvormigheidsattest met een voorafgaand «generiek» PVG verantwoorden.

Néanmoins, en dépit de ces considérations, vous mettez à juste titre en évidence les contestations émanant du secteur concerné. Dès lors, il est nécessaire de revoir le problème. Nous avons eu une multitude de contacts, de sorte que j'espérais voir aboutir le dossier début novembre. À ce jour, j'attends l'accord du ministre du Budget en ce qui concerne ce premier arrêté avant de transmettre le dossier au Conseil d'État.

Par ailleurs, un deuxième projet d'arrêté modificatif est en cours de rédaction. En effet, je suis persuadé que la seule réduction de 25 000 à 15 000 francs ne permettra pas de régler le problème dans son ensemble. Cet arrêté vise principalement à autoriser la délivrance d'un procès-verbal d'agrément à titre isolé, moyennant un contrôle simplifié, lorsque le véhicule présenté appartient à un type pour lequel il existe déjà un PVA «générique», de façon à rencontrer ce cas particulier. Il faudrait prévoir, dans un tel cas de figure, des redevances d'agrément moins élevées.

Vous avez évoqué, dans le troisième volet de votre intervention, la contestation du Conseil d'État relative à l'arrêté pris par mon prédécesseur. Il est évident que nous adapterons les deux arrêtés actuellement en gestation en fonction de l'avis émis par le Conseil d'État. Quoi qu'il en soit, j'estime, en toute hypothèse, qu'il serait bon de continuer à imposer l'obligation d'apposer la vignette de conformité de manière à éliminer toute possibilité de fraude.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Caluwé voor een repliek.

De heer Caluwé (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, over de juridische correctheid en over de argumenten van de Europese Commissie kunnen we van mening blijven verschillen, ofschoon het *de plano* vaststaat dat de Belgische Staat in zijn onrecht is. Deze zaak zal vroeg of laat haar beslag krijgen in een juridische uitspraak.

Verder mag de minister dan gewag maken van een heel lichte verlaging van het bedrag van 25 000 frank tot 15 000 frank, de Europese Commissie vermeldt in een van haar mededelingen een bedrag van maximaal 100 ecu. De rechtskracht van een mededeling is weliswaar vrij relatief. Het gaat uiteindelijk slechts om een interpretatie van de reglementering. Bij een actuele koers van 38,88 frank ligt een bedrag van 100 ecu of 3 888 frank toch manifest lager dan de som van 15 000 frank die de minister voorstelt.

Mijnheer de Voorzitter, mag ik er bij de minister op aandringen de Belgische reglementering onverwijld aan te passen, zonder een uitspraak van de Raad van State af te wachten?

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Collega's onze agenda vermeldt nog enkele mondelinge vragen. Aangezien de betrokken ministers op dit ogenblik de debatten in de Kamer bijwonen, stel ik voor nu de algemene bespreking aan te vatten van het wetsontwerp tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 1994 tot wijziging van titel III van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Is de Senaat het hiermee eens? (*Instemming.*)

Dan is aldus beslist.

Il en est donc ainsi décidé.

WETSONTWERP TOT BEKRACHTIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 22 DECEMBER 1994 TOT WIJZIGING VAN TITEL III VAN DE WET VAN 21 MAART 1991 BETREFFENDE DE HERVORMING VAN SOMMIGE ECONOMISCHE OVERHEIDSBEDRIJVEN

Algemene beraadslaging, beraadslaging over artikel 2 en over de amendementen

PROJET DE LOI PORTANT CONFIRMATION DE L'ARRÊTÉ ROYAL DU 22 DÉCEMBRE 1994 MODIFIANT LE TITRE III DE LA LOI DU 21 MARS 1991 PORTANT RÉFORME DE CERTAINES ENTREPRISES PUBLIQUES ÉCONOMIQUES

Discussion générale, discussion de l'article 2 et des amendements

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het wetsontwerp tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 1994 tot wijziging van titel III van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant confirmation de l'arrêté royal du 22 décembre 1994 modifiant le titre III de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Coene (VLD), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, onderhavig wetsontwerp werd geëvoceerd door leden van de oppositie. Het werd besproken in de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden. De wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven werd bij koninklijk besluit van 22 december 1994 gewijzigd. Aldus werden een viertal Europese richtlijnen omgezet in Belgisch recht. De wijzigingen werden aangebracht krachtens artikel 122 van de wet van 21 maart 1991. Dit artikel machtigt tot wijziging bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Dit koninklijk besluit werd gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 10 februari 1995.

Artikel 122 van de wet van 21 maart 1991 voorziet nochtans in de intrekking van dit koninklijk besluit indien het niet bekrachtigd wordt door een wet binnen het jaar na de verschijning in het *Belgisch Staatsblad*, in casu ten laatste op 10 februari 1996. Vandaar dat dit wetsontwerp door de Vice-Eerste minister en minister van Economische en Telecommunicatie werd ingediend.

Het wetsontwerp werd geëvoceerd, om aan de kaak te stellen dat het laattijdig werd ingediend zodat een fundamentele discussie niet meer mogelijk was.

In de commissie heeft de minister schuldig gepleit, door toe te geven dat zijn administratie, waarvoor hij overigens de volledige politieke verantwoordelijkheid op zich neemt, wat traag heeft gewerkt. Hij is evenwel van oordeel dat dit niet bewust is gebeurd. In 1995 werd heel wat tijd besteed aan het op de markt brengen van het tweede GSM-net en werd overgegaan tot een strategische consolidatie van Belgacom. Beide operaties waren gigantisch en vergden heel wat inspanningen en dit, aldus de minister, verklaart de vertraging van voorliggend ontwerp, dat inderdaad vroeger had moeten worden ingediend. De minister voegde er evenwel aan toe dat hij het wetsontwerp niet onbelangrijk acht, maar dat hij het te technisch vindt om de commissie op de details ervan te laten ingaan. Het gaat om apparatuur om satelliet signalen te ontvangen. Het ontwerp is enkel een omzetting van Europese richtlijnen in Belgisch recht en daardoor heeft ons land op technisch vlak geen enkele manoeuvreerruimte. De minister zag dan ook niet waar de politieke problematiek in schuilde.

Sommige leden hadden evenwel duidelijke vragen rond de accuratesse van de omzetting van Europese richtlijnen in een koninklijk besluit en verwezen daarbij naar het advies van de

Raad van State bij het koninklijk besluit van december 1994. In de commissie werd een amendement ingediend dat ertoe strekt artikel 2, dat de tekst van het koninklijk besluit van december 1994 bekrachtigt, te schrappen, aangezien er, ook volgens de Raad van State, heel wat problemen waren. Het amendement werd in de commissie verworpen met vier stemmen tegen vijf.

Een lid verklaarde ook dat bij gebrek aan tijd meer inhoudelijke amendementen pas in plenaire vergadering zouden worden ingediend, omdat er geen tijd was geweest om ze in de commissie te behandelen.

Tot zover het verslag van de commissiewerkzaamheden. Als u het toestaat, mijnheer de Voorzitter, wil ik nu het standpunt van de VLD-fractie over dit ontwerp naar voren brengen.

Dat de minister schuldig pleit voor onzorgvuldigheid van zijn administratie, waarvoor hij de volledige verantwoordelijkheid opneemt, is op zich reeds een erge zaak en geeft een goed beeld van de manier waarop deze Regering met staatszaken omgaat. Op een beetje een nonchalante manier, wanneer het haar past, dient zij zo nu en dan iets in, zonder veel rekening te houden met de parlementaire instellingen. Op zich is dit al erg genoeg. Wanneer we echter het volledige dossier bekijken, dan wijzen diverse elementen erop dat dit niet zozeer een kwestie van onzorgvuldigheid is, maar wel een doelbewust beleid om elke fundamentele discussie uit de weg te gaan.

Nog geen twee maanden geleden werd in de Senaat gediscussieerd over de fiscale programmawet, waarin een heel uitvoerig hoofdstuk telecommunicatie zat. Diverse elementen van het koninklijk besluit van december 1994 kwamen ook in die programmawet aan bod. Dit was een gedroomde gelegenheid, maar toch vond de minister het niet nodig het confirmatieontwerp toen in te dienen, of zelfs maar ter sprake te brengen.

Bij een discussie hierover verschuilt de minister zich systematisch achter argumenten dat het om een omzetting van Europese richtlijnen gaat en dat de Belgische Regering dus bitter weinig eigen mogelijkheden heeft. Ik stel echter vast dat de minister een omzetting van Europese richtlijnen nogal breed interpreteert, maar ik kom daarop straks terug.

De minister verschuilt zich ook achter de zogenaamde autonomie van de overheidsbedrijven, waardoor noch de Regering noch het Parlement veel in de discussie kunnen inbrengen.

Als er dan toch nog elementen zouden zijn die door het Parlement kunnen worden besproken, dan verschuilt de minister zich achter programmawetten die de bevoegdheden aan de Koning overdragen.

Er is dus niet zozeer sprake van onzorgvuldigheid, maar eerder van het systematisch weren van elke fundamentele discussie over telecommunicatie in ons land.

Wat aanvankelijk bedoeld was als een politieke evocatie, namelijk het aan de kaak stellen van het laattijdig indienen van dit ontwerp, is uiteindelijk ook een inhoudelijke evocatie geworden. Er blijkt namelijk nogal wat te schorten aan de omzetting van de Europese richtlijnen in het koninklijk besluit van december 1994.

De Raad van State heeft reeds een heel aantal bezwaren gemaakt die we hier willen overlopen.

Artikel 2 van de richtlijn van 13 oktober 1994 tot wijziging van de richtlijn van 16 mei 1988 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatie-eindapparatuur bepaalt dat lidstaten, die ondernemingen bijzondere of uitsluitende rechten hebben verleend, er zorg voor moeten dragen dat alle uitsluitende rechten alsmede bijzondere rechten worden afgeschaft. Enkel inzake spraaktelefonie wordt het tijdelijk handhaven van uitsluitende rechten toegestaan.

Met betrekking tot de andere diensten wordt een bijzondere behandeling als niet gerechtvaardigd beschouwd, zoals trouwens ook blijkt uit considerans 16 van de aanhef van dezelfde richtlijn.

Daarom moeten de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1994, die ertoe strekken aan de Koning de bevoegdheid te verlenen om de voorwaarden te bepalen waaronder gebruik kan worden gemaakt van satellietdiensten, naar ons gevoelen helemaal niet worden bevestigd. Deze bepalingen zijn immers in tegenstrijd met de Europese richtlijn, die een volledige liberalisering van de betrokken satellietdiensten heeft ingevoerd.

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 december 1994 is een ander voorbeeld van de manier waarop met Europese richtlijnen wordt omgesprongen. De tekst van dit artikel is veel te restrictief en beantwoordt niet aan de richtlijnen ter zake.

Artikel 11 van de richtlijn van 1991 bepaalt dat eindapparaten, die conform de bepalingen van de richtlijn zijn, worden voorzien van een CE-merkteken. Daardoor kunnen apparaten niet langer worden onderworpen aan een bijkomende goedkeuringsprocedure van een lidstaat of aan enige andere beperking. Artikel 5 van de voornoemde richtlijn bepaalt immers dat lidstaten geen enkele beperking mogen opleggen met betrekking tot eindapparaten die in overeenstemming zijn met de bepalingen van de desbetreffende richtlijnen. De tekst van artikel 4 heeft echter het tegenovergestelde resultaat. Daarom hebben wij een amendement ingediend bij artikel 4 waarin wij de tekst van de Europese richtlijn woord voor woord overnemen. Wordt ons amendement goedgekeurd, dan is het koninklijk besluit in overeenstemming met de Europese richtlijnen ter zake.

Wij hebben geen bezwaar tegen de artikelen 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit. Wij stellen dan ook voor deze artikelen te bekrachtigen.

Aangezien het niet alleen gaat om een bekrachtiging van het koninklijk besluit van 1994, maar ook om een wijziging van sommige bepalingen van dit koninklijk besluit, hebben wij een amendement ingediend dat ertoe strekt de titel van dit ontwerp aan te passen.

Wij hebben dus bezwaar tegen het zonder meer bekrachtigen van het koninklijk besluit van december 1994, want daardoor zou België in de problemen raken, aangezien een aantal bepalingen ervan niet conform de Europese richtlijnen zijn. Indien onze amendementen worden aanvaard, is deze wetgeving wel conform de Europese richtlijn. Wij hopen dan ook dat de meerderheid bereid zal zijn onze amendementen te steunen. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Foret.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, le projet de loi portant confirmation de l'arrêté royal du 22 décembre 1994 relatif à certaines entreprises publiques économiques illustre parfaitement la nature des relations que, depuis plusieurs mois, le Gouvernement entend entretenir avec les institutions parlementaires.

Mon parti — on le sait, et je n'ai pas de scrupule particulier à le rappeler — a clairement fait entendre, en 1993, son opposition à la réforme de la Constitution. Les orateurs libéraux qui se sont succédé à la tribune, à ce moment et dans ces circonstances, ne se sont pas privés de dénoncer les lacunes, les imperfections et les dangers potentiels que cette réforme contenait en germes et risquait d'engendrer pour le fonctionnement harmonieux de nos assemblées parlementaires.

Malgré cela, je pense pouvoir dire, sans crainte d'être contredit, que le groupe PRL-FDF a toujours, depuis la mise sur pied des nouvelles structures institutionnelles, en mai dernier, inscrit son action et sa réflexion parlementaires dans un cadre légaliste et constructif.

Après six mois de fonctionnement de notre assemblée «nouveau style», je suis au regret de constater que le Gouvernement, pour sa part, a choisi de placer ses relations avec les institutions parlementaires sous le signe d'un mépris évident.

Le présent projet est très révélateur à cet égard. Il n'est malheureusement pas le premier exemple à déplorer.

Que l'on se souvienne de ce qui s'est passé en décembre dernier, dans le cadre de la discussion de la loi-programme fiscale, à propos de la taxe compensatoire sur les moteurs diesel. Le même ministre, qui nous demande aujourd'hui de confirmer son arrêté royal, avait instamment prié sa majorité sénatoriale de rejeter un amendement présenté par l'opposition libérale, alors que tout le monde semblait s'accorder sur ledit amendement. Au même moment, le même ministre invitait la Chambre des députés à voter un texte identique, sous la forme d'une proposition de loi, au mépris des droits constitutionnels du Sénat. C'était là faire bien peu de cas de son droit d'évocation, pourtant imaginé en 1993 par les mêmes hommes et la même majorité qu'aujourd'hui.

Nous avons vécu, alors, ce que j'avais qualifié de forfaiture parlementaire commise par le Gouvernement.

L'avertissement, pourtant formulé en termes forts, n'était peut-être pas encore suffisant. Il semble que la leçon n'ait pas été retenue. Aujourd'hui, M. Di Rupo demande au Sénat de voter d'urgence la confirmation d'un arrêté royal dont on nous dit que, de lui, dépendent l'avenir et la survie du secteur des télécommunications belges.

Que le texte en lui-même soit important, personne n'en doute. Mais c'était une raison supplémentaire pour que le Gouvernement accorde à son vote parlementaire toute l'attention et tout le soin requis. Or, on est loin du compte. Le seul rappel chronologique des actes aboutissant au vote final du texte dans notre assemblée est accablant pour les méthodes gouvernementales.

Rappelons d'abord que la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques avait accordé au pouvoir exécutif une vaste — et discutable — délégation de pouvoirs en matière de télécommunications, cette loi prévoyait que les arrêtés délibérés en Conseil des ministres devraient être confirmés par la loi dans l'année suivant leur publication au *Moniteur belge*. C'est évidemment une circonstance de droit que le Gouvernement ne pouvait ignorer. Or, suivons un peu les péripéties de l'arrêté royal du 22 décembre 1994.

Publié au *Moniteur belge* du 10 février 1995, sa confirmation parlementaire doit être acquise au plus tard le 10 février 1996, ce qui ne peut évidemment échapper au Gouvernement.

L'avant-projet de confirmation est présenté à l'avis du Conseil d'État le 30 novembre 1995 et la juridiction administrative s'acquitte de sa tâche avec rapidité en émettant son avis le 4 décembre 1995. Alors que l'urgence avait été évoquée devant le Conseil d'État, c'est pourtant seulement le 21 décembre que le Conseil des ministres approuve officiellement le projet de confirmation d'arrêté royal. Première perte de temps.

Le document parlementaire n'est déposé à la Chambre que le 16 janvier 1996. Seconde perte de temps.

Le Gouvernement semble alors sortir de sa léthargie et se soucier de l'urgence du projet qu'il invoque devant la Commission parlementaire de concertation, mais ce le 31 janvier 1996 seulement. Troisième perte de temps.

Le texte est voté «à la hussarde» par les députés le jeudi 1^{er} février dernier.

Et l'on demande au Sénat d'examiner le même texte en commission des Finances le mardi 6 février pour être voté en séance plénière le jeudi 8 février. Entre l'entrée du projet au Sénat et sa sortie de la même assemblée, trois jours se seront écoulés. Disposer d'un aussi long délai! N'est-ce pas là le propre de ce qu'on appelle une «Chambre de réflexion»?

Monsieur le Président, vous l'avez évidemment compris. Mon ironie est teintée d'amertume.

La crédibilité du travail parlementaire, et plus particulièrement du travail sénatorial, ne peut s'accommoder de semblable méthode. Celle-ci est d'autant plus discutable que, d'une part, tous — y compris les parlementaires de l'opposition — s'accordent à dire que le texte est effectivement fondamental pour l'avenir des télécommunications dans notre pays et que, d'autre part, le texte est sujet à certaines controverses puisque, notamment, le Conseil d'État faisait remarquer dans son avis précédent l'arrêté royal du 22 novembre 1994 que certaines de ses dispositions pouvaient ne pas être compatibles avec la réglementation européenne relative à la libre circulation des produits et des services. M. Coene a d'ailleurs abordé cette question tout à l'heure.

Je rappelle que l'arrêté de 1994 n'avait donné lieu à aucun débat parlementaire puisqu'il était pris par le Conseil des ministres dans le cadre d'une vaste délégation de pouvoirs. Dès lors, comme certains d'entre nous, je pensais — non par naïveté, mais par respect du système parlementaire — que le Gouvernement permettrait, à l'occasion de la présente confirmation, l'organisation d'un véritable débat parlementaire sur la matière concernée. Cette espérance était d'autant plus plausible que le Gouvernement disposait de tout le temps nécessaire pour préparer à l'aise la confirmation parlementaire de son arrêté royal. Hélas! J'aurais dû, ici encore, me souvenir d'un fâcheux précédent. La dernière

loi-programme fiscale avait procédé de la même manière en accordant, sous prétexte d'urgence européenne, une vaste délégation de pouvoirs en faveur de l'Exécutif dans des matières essentielles pour l'avenir de Belgacom et de la téléphonie dans notre pays. Le Conseil d'État avait pourtant dénié l'urgence européenne invoquée. Qu'importe ! Le Parlement avait été mis hors course en la matière. Qu'importe !

Au moment où le Bureau du Sénat, représentatif de l'ensemble des groupes politiques organisés au sein de notre assemblée, se livre à une réflexion approfondie sur l'avenir, la place et le rôle que doit tenir le Sénat dans notre pyramide institutionnelle, le premier souci que nous devrions avoir, par-delà toute considération partisane, est le souci du respect dû à cette assemblée, à ses membres et au travail qu'ils entendent fournir au service du public. Cela implique un total revirement d'attitude du Gouvernement à l'égard de notre institution sénatoriale. J'ose espérer que les membres de la majorité se montreront à l'avenir plus soucieux de revaloriser un Sénat parfois malmené dans l'exercice de ses droits constitutionnels que de soutenir à tout prix les initiatives gouvernementales.

Enfin, m'exprimant cette fois plus particulièrement comme président d'un groupe politique d'opposition, je voudrais vous faire part d'une dernière contrariété.

Les travaux de commission relatifs à la confirmation de l'arrêté royal du 22 décembre 1994 se sont terminés par une innovation. Les représentants de la majorité ont en effet déposé, à la fin des travaux, une motion de non-amendement. Quel sens, quelle portée faut-il donner à pareil acte ? Je présume que celui-ci trouve son inspiration dans l'article 60.2 de notre Règlement, qui prévoit que «le Sénat peut décider qu'il n'y a pas lieu d'amender le projet... par cette décision, le Sénat n'est plus saisi du projet de loi...».

Je l'ai dit, cette motion constitue une innovation. Dans les cas précédents d'évocation, l'opposition déposait chaque fois des amendements — c'est encore le cas aujourd'hui — qui furent votés et rejetés en commission et dont la discussion fut acceptée et réalisée en séance plénière. Si la motion présentement déposée avait dû être votée par priorité, impliquant ainsi le rejet de l'amendement et l'impossibilité d'organiser toute discussion sur le texte évoqué, je pense que nous aurions mis alors le doigt dans un engrenage particulièrement pernicieux. Réfléchissons-y.

Je suis heureux que les membres de la majorité aient renoncé à cette possibilité à la suite de la discussion qui a eu lieu lors de la réunion du Bureau de ce matin. Ceux qui penseraient, par le truchement de cette procédure, pouvoir juguler certaines formes d'opposition risquent bien de ne remporter qu'une éphémère victoire à la Pyrrhus et d'en être, en fin de compte, pour leurs frais. Faire de la présente motion un précédent jurisprudentiel applicable aux évocations à venir, aurait réduit à néant le droit d'évocation sénatorial. Contrairement à ce que peuvent penser ou espérer certains, ce n'est pas l'opposition que l'on éliminerait ainsi, mais bien le Sénat lui-même. J'espère sincèrement que cet avertissement n'a rien de prémonitoire.

*M. Verhofstadt, vice-président,
prend la présidence de l'assemblée*

J'espère également que la majorité, qui a bien voulu reconsidérer son action ce matin, poursuivra dans ce sens à l'avenir.

Nous voterons tout à l'heure en faveur des amendements déposés tant par M. Coene, au nom du VLD, que par des membres de notre groupe. Ces votes seront significatifs à nos yeux et auront une valeur d'avertissement.

Je me permets de rappeler à M. le Vice-Premier ministre qu'il est indispensable que dans cette matière, comme dans d'autres, le Gouvernement ait davantage le souci de respecter les institutions parlementaires. Il y va aussi du respect de la démocratie. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Weyts.

De heer Weyts (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, dit ontwerp van wet heeft tot doel het koninklijk besluit van 22 december 1994 bij wet te bekrachtigen en zodoende de opheffing ervan te voorko-

men. Deze bekrachtiging moet gebeuren binnen het jaar na de bekendmaking van het koninklijk besluit in het *Belgisch Staatsblad* wat gebeurd is op 10 februari 1995.

Samen met de VLD stelt de CVP-fractie vast dat de Regering dit ontwerp pas op 16 januari jongstleden in de Kamer heeft ingediend en dat zij er bijgevolg bij voorbaat van uitging dat de Senaat dit ontwerp niet zou evoceren. Hoewel het hier om een bijna louter technische aangelegenheid gaat, betreuren wij toch de onzorgvuldigheid van de Regering. De door de VLD uitgedachte sanctie, namelijk door evocatie verhinderen dat het koninklijk besluit nog voor 10 februari wordt bekrachtigd, vinden wij echter niet in verhouding tot de begane nalatigheid. Deze evocatie heeft louter politieke gronden, zo is gebleken uit de door de VLD ingediende amendementen en uit de bespreking van het ontwerp in de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

De CVP-fractie van haar kant heeft de evocatie beoordeeld aan de hand van drie criteria. Ten eerste heeft zij onderzocht of het ontwerp in overeenstemming is met de Grondwet. Ten tweede heeft zij nagegaan of er eventueel bevoegdheidsproblemen bestaan met de Gemeenschappen en Gewesten. Tenslotte heeft zij de legistische kwaliteit van de tekst beoordeeld. Voor geen enkel van deze drie criteria heeft de CVP-fractie bezwaren tegen het ontwerp gevonden die een evocatie kunnen motiveren. Wij zullen dit ontwerp dan ook goedkeuren en de ingediende amendementen verwerpen.

Dit alles belet niet dat ook de CVP-fractie aan de Regering heel duidelijk wil zeggen dat wij in de toekomst niet meer zullen aanvaarden dat er geen rekening wordt gehouden met de evocatietermijnen of dat wij in een keurslijf worden gedwongen. Dat zal voortaan niet meer met de mantel der liefde worden toegedekt. (*Rumoer.*) Aangezien het hier echter om een louter technisch ontwerp gaat, waarvan iedere letter en iedere komma werd geschreven zoals gedictieerd door de Europese autoriteiten, vinden wij dit geen geschikte gelegenheid om de waardigheid van de Senaat tegenover de buitenwereld aan te tonen. Integendeel, indien wij voor een dergelijke technische materie gebruik zouden maken van het evocatierecht, zouden wij de Senaat helemaal geen dienst bewijzen. Toch raad ik de Vice-Eerste minister aan dit incident als een waarschuwing te begrijpen. Ik hoop en vertrouw erop dat dit het laatste incident is dat de Senaat met deze Regering zal meemaken. Een verwittigd man is er overigens twee waard. (*Applaus en gelach bij het Vlaams Blok.*)

M. le Président. — La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Monsieur le Président, d'après l'opposition, le Sénat se perd.

M. Foret (PRL-FDF). — D'après la majorité, aussi !

Mme Willame-Boonen (PSC). — Certains membres de l'opposition viennent de critiquer la manière de procéder du ministre, car selon elle, celui-ci essaie d'éviter un débat de fond. Nous ne pensons pas qu'un tel débat aurait pu être ouvert à partir du présent projet. Depuis la publication de l'arrêté royal, voici un an, aucun parlementaire n'a jamais posé de questions à son sujet.

De plus, si nous nous en tenons au vote émis à la Chambre, personne n'a demandé la parole contre ce projet.

M. Foret (PRL-FDF). — Suivez-vous les débats à la Chambre ? M. Reynders demande sans cesse que ces matières soient discutées.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Je sais ce qui s'est passé à la Chambre. Selon moi, les débats ont été extrêmement courts. Je suppose que c'était pour vous permettre de faire davantage de cinéma au Sénat !

M. Foret (PRL-FDF). — Non, c'était parce que le ministre refuse tout débat à la Chambre. (*Exclamations du ministre Di Rupo.*)

Mme Willame-Boonen (PSC). — Selon nous, il aurait été préférable pour le Sénat — à ce sujet, je rejoins les membres de l'opposition — de lancer un débat de fond sur les télécommunications, comme souhaité par plusieurs sénateurs, plutôt que d'évoquer le projet dont nous discutons cet après-midi. En effet, une proposition de résolution a été déposée en la matière: elle pourrait servir de point de départ à ce débat. Nous pourrions aussi nous interroger sur le rôle des institutions européennes vis-à-vis du Parlement, et plus particulièrement du Sénat, notamment en matière de télécommunications.

Le rôle du Sénat doit donc être plus significatif. Mais pourquoi évoquer un projet qui permet de se conformer aux directives européennes? En effet, demander une discussion sur le fond dans ce contexte n'a pas de sens: on ne peut discuter de la sorte ce qui est dicté par l'Union européenne.

Par ailleurs, à M. Coene qui a reproché au ministre d'avoir déposé tardivement ce projet, je signale que ses amendements ont, eux aussi, été déposés de manière extraordinairement tardive, ce qui nous a empêchés de les examiner dans les détails. À ministre tardif, parlementaire tardif!

M. Foret (PRL-FDF). — À la différence du ministre qui disposait d'un an, nous n'avons que trois jours!

Mme Willame-Boonen (PSC). — Je termine sur une dernière remarque: j'espère qu'à l'avenir, le ministre veillera à déposer les projets moins tardivement! (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Moens.

De heer Moens (SP). — Mijnheer de Voorzitter, dit is zeker niet het meest glorieuze moment uit de nog korte geschiedenis van de nieuwe Senaat.

Naar aanleiding van de bekrachtiging van het ontwerp dat wij bespreken, hebben wij inderdaad een schouwspel opgevoerd dat echt niet voor herhaling vatbaar is. Het leek in feite meer op een schimmenspel, dat wij in de toekomst moeten vermijden, willen wij van de Senaat geen spookhuis maken.

Ik wil kort onze behandeling van dit ontwerp in herinnering brengen om aan te tonen dat hier inderdaad een schimmenspel werd opgevoerd, zowel door de oppositie die de evocatie in gang heeft gezet, als door de meerderheid die, zoals de heer Foret reeds heeft uitgelegd, de evocatie door een motie heeft proberen te verhinderen. Ik verklaar mij nader.

Op het ogenblik dat u de evocatie hebt gevraagd, mijnheer Coveliers, hebt u zelf in een persconferentie ten gehore van het hele land verklaard dat die niets te maken had met de inhoud van het koninklijk besluit, en dat u alleen een politiek signaal wilde geven aan de Regering, omdat deze de bekrachtiging van het koninklijk besluit te laat had ingezet. U benadrukte dat u geen andere bedoelingen had. Ik vond dat toen een schitterend idee, omdat u daarmee de Regering ernstig in moeilijkheden kon brengen. De Regering zou de ultieme datum van 10 februari niet gehaald hebben en daardoor in een rechtsvacuüm zijn terechtgekomen. Op die manier zou zij met haar eigen schandelijke nalatigheid geconfronteerd zijn geworden.

Jammer genoeg hebt u heel wat anders gedaan. U hebt op voorhand een akkoord gemaakt. U hebt u akkoord verklaard met slechts vijf dagen voor de evocatie en u tevreden gesteld met een onderzoekstermijn van zes dagen. Het gevolg is dat de Regering helemaal niet meer bang hoefde te zijn dat zij de gestelde termijn niet zou halen. Met deze toegeving deed u niets anders dan een schimmenspel opvoeren. U maakt wel grote gebaren en u gebruikt grote woorden, mijnheer Coveliers, maar u meent het niet.

De heer Coveliers (VLD). — Wat u nu zegt is toch wel manifest onjuist, mijnheer Moens. U moet toch weten dat wij in de Parlementaire Overlegcommissie niet vijf dagen voor de evocatietermijn hebben gevraagd, maar de normale termijn. Het is de meerderheid die met het voorstel is gekomen van vijf dagen voor de evocatie en zes dagen voor de behandeling. Als wij beloofd hebben om het ontwerp toch nog vóór 10 februari goed te keuren, dan is dat alleen omdat wij perfect wisten dat deze meerderheid

die de Regering zo slaafs volgt, anders toch een motie zou hebben ingediend. Zij heeft dat trouwens nog geprobeerd, maar is daarin teruggefloten.

De heer Moens (SP). — Mijnheer Coveliers, als uw kritiek oprecht gemeend was, had de VLD-fractie in de commissie amendementen ingediend over de grond van de zaak, maar dat heeft zij niet gedaan. De heer Coene komt er pas nu mee op de proppen. Tot daar het schimmenspel dat door de oppositie is opgevoerd.

Ik kom nu tot het schimmenspel van de meerderheid. In tegenstelling tot de heer Foret hebben wij wel degelijk het Reglement gelezen en wij hebben alleen artikel 60, 2°, getracht te gebruiken zoals het hoort. In onze eigen teksten over de staatsvorming hebben wij het volgende geschreven: «De bedoeling van het evocatierecht is evenwel de Senaat toe te laten een positieve inbreng — dit wil zeggen een positieve amendering — te doen.» Dat lijkt vandaag niet de bedoeling van de oppositie te zijn geweest en in dat geval voorziet ons Reglement in een gepaste sanctie. Wanneer de meerderheid van oordeel is dat het evocatierecht wordt misbruikt, kan zij volgens artikel 60, 2°, beslissen dat er geen reden is om een wetsontwerp te amenderen. Daarom heeft de meerderheid dan ook een motie in die zin ingediend. Dat was inderdaad het goede antwoord geweest op de lichtzinnige evocatie door de oppositie. Tenminste indien de meerderheid het spel tot het einde had gespeeld. Wij hadden die motie ook effectief in openbare vergadering moeten indienen. *C'aurait été la réponse du berger à la bergère.* Omdat wij dat niet gedaan hebben, hebben ook wij een schimmenspel opgevoerd. Inderdaad, op het ogenblik dat het lawaai in het Bureau van de Senaat te groot werd en de wrijvingen te scherp, hebben wij beslist dat het sop de kool niet waard was en hebben wij onze motie ingetrokken. Oppositie en meerderheid zijn dus allebei door de knieën gegaan.

De enige honorabele oplossing die thans overblijft, is het ontwerp gewoon afhandelen. De SP-fractie zal de amendementen niet aannemen en het ontwerp goedkeuren. Samen met de heer Coveliers, hopen wij dat soortgelijk schimmenspel in de toekomst niet meer wordt opgevoerd. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, le président du groupe PRL-FDF a indiqué les raisons majeures qui plaident pour l'évocation de ce projet de loi. Cependant, j'estime important d'expliquer plus précisément encore pourquoi, malgré les apparences d'un texte technique, ce projet de loi doit être évoqué.

Tout d'abord, je rappellerai que, lorsque nous avons examiné le projet de loi portant dispositions fiscales et autres, nous avons été saisis d'un texte qui, à l'avenir, exclut toute discussion sur ce sujet au sein du Parlement même à propos d'une notion essentielle comme celle de service universel. À l'évidence, une abdication de ce genre, qui d'ailleurs a été critiquée en commission par de nombreux membres de l'opposition comme de la majorité, invite à l'évocation, laquelle fournit l'occasion de traiter du fond. Certains amendements ont été introduits en ce sens. Aujourd'hui, l'évocation est la seule façon pour le Sénat de traiter un problème aussi important.

Cette situation est d'autant plus extraordinaire que, lors de leur exclusion du pouvoir exécutif, ce sont précisément ceux qui étaient les chantres du Parlement qui commettent maintenant cet acte de forfaiture à l'égard de leur rôle de parlementaires. Combien le sujet ne nous a-t-il pas été rebattu lorsqu'une autre coalition a adopté et fait valoir devant le Parlement des pouvoirs spéciaux qui étaient beaucoup plus démocratiques que les pouvoirs d'habilitation que le Gouvernement actuel ne cesse de nous soumettre dans ses propres projets de loi! En effet, les pouvoirs spéciaux que je rappelle mis en œuvre entre 1982 et 1988 — au nombre d'environ 200 — étaient tous assortis de conditions démocratiques, à savoir le dépôt préalable sur les Bureaux des deux Chambres des projets d'arrêtés numérotés pendant un délai suffisant pour qu'ils puissent être l'objet d'une intervention de l'opposition — soit l'équivalent de l'évocation d'aujourd'hui — et d'un débat correct au sein du Parlement. Ces pouvoirs spéciaux devaient aussi être ratifiés, dans un délai relativement bref, par les assemblées parlementaires, le Sénat et la Chambre.

Aujourd'hui, rien ne subsiste de cette procédure. Dès que l'arrêté délibéré est adopté, tout est terminé. Le Parlement ne peut plus traiter le sujet que sur la base d'interpellations ou, dans le cas du Sénat, de « demandes d'explications. »

Deuxièmement, l'avis du Conseil d'État n'est certes pas entièrement positif ni à l'égard du texte du projet de loi ni à l'égard de la traduction de l'arrêté royal dans un texte législatif. Ce problème mérite certainement d'être pris en considération par le Parlement et d'y faire l'objet d'un débat.

Troisièmement, on nous dit que les directives européennes sont tellement détaillées qu'il est impossible de changer un iota ou une virgule. Rien n'est plus faux ! Les directives soumises à la commission des Affaires économiques au cours de toute la législature précédente concernaient aussi des matières hautement techniques mais elles étaient susceptibles d'une application aussi largement diverse que le mouvement d'un pendule de l'extrême gauche à l'extrême droite. Lorsque le ministre des Affaires économiques de l'époque nous a soumis ses projets de loi ratifiant des directives et les transposant dans la législation belge, nous avons eu de nombreux débats pour nous fixer quant à une interprétation large et libérale ou, au contraire, restrictive.

M. Swaelen reprend la présidence de l'assemblée

Enfin, au cours du débat, on a découvert des contradictions manifestes entre les textes français et néerlandais de l'arrêté. Par conséquent, une ratification pure et simple ne s'imposait même pas. Une fois de plus, le législateur devait corriger le travail mal accompli par l'exécutif. Malheureusement, l'arrêté royal subsistera avec, à l'article 4, dans le texte en néerlandais, une phrase qui indique que l'assujetti doit s'adresser au ministre alors que la phrase en français stipule que l'assujetti doit s'adresser à l'Institut pour les postes et les télécommunications.

S'il s'agit de bâcler le travail, alors n'évoquons plus jamais et laissons passer n'importe quoi. Ainsi, dans des temps assez proches, on ne parlera plus du Sénat, je le crains.

Je voudrais émettre une suggestion. C'est la cinquième fois que le Sénat utilise son droit d'évocation. On ne peut pas dire que l'expérience ait été vraiment convaincante quant au rôle potentiel du Sénat. Je pense cependant qu'il faut poursuivre. En effet, au fur et à mesure de l'avancement de la législation, le nombre de textes à évoquer sera plus important. De plus, la Chambre sera un peu plus encombrée et fera peut-être un peu moins bien son travail, ce qui nous donnera des raisons supplémentaires d'évoquer.

Mais je voudrais également sensibiliser la majorité à l'intérêt de la démarche d'évocation. En effet, l'appartenance à la majorité ou à l'opposition n'est pas éternelle. Ceux qui triomphent aujourd'hui en introduisant des motions de non-amendement ou qui écartent les textes les plus mauvais ou les plus provocants pour le pouvoir législatif seront peut-être heureux, à l'avenir, de disposer de ce pouvoir d'évocation qu'ils mettent à mal aujourd'hui en ne lui donnant pas droit de cité au Sénat. Notre institution doit fonctionner correctement et ne peut se limiter à un affrontement entre majorité et opposition, faute de quoi — et c'est un appel que j'adresse à la majorité mais aussi à l'opposition qui, me semble-t-il, s'est montrée loyale jusqu'à présent — le Sénat sera condamné à disparaître, ce qui serait contraire à la qualité de la législation. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de Volksunie-fractie zal het ontwerp niet goedkeuren. De amendementen echter wel, dit om uiting te geven aan haar ongenoegen over verschillende aspecten. Ik denk in de eerste plaats aan de slordigheid bij de aanpak van dit dossier. De heer Moens gaat prat op wat hij het schimmenspel van de meerderheid noemt.

De heer Moens (SP). — Ik heb de toestand juist aangeklaagd !

De heer Loones (VU). — Mijnheer Moens, u hebt gewezen op het schimmenspel van de oppositie om het schimmenspel van de meerderheid aan te halen. Er is hier wel een verschil in de verhoudingen ! De publieke opinie zal oordelen over uw houding ten opzichte van deze praktijken.

Voorts ben ik het niet eens met de houding van de Regering en in het bijzonder van de Vice-Eerste minister bevoegd voor Telecommunicatie tegenover Vlaanderen. Niet alleen weigert hij in het Nederlands te antwoorden op vragen die hem in de Senaat in het Nederlands worden gesteld, hij weigert ook het gesprek aan te gaan met de Vlaamse telecommunicatiesector. Het dossier Teletel Vlaanderen is geblokkeerd, terwijl er wel marktafspraken mogelijk blijken tussen Belgacom en de kabelmaatschappijen in het zuiden van het land. Er loopt dus fundamenteel iets mis.

Om uiting te geven aan onze onvrede hierover zullen wij met overtuiging tegen het ontwerp stemmen. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Di Rupo, Vice-Premier ministre.

M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications. — Monsieur le Président, nul ne peut évoquer sa propre turpitude et, pourtant, vous cacher que je suis embarrassé serait inutile.

Deux problèmes se posent, celui de la forme et celui du fond.

En ce qui concerne la forme, je confesse qu'il y a eu un certain retard, peut-être dû, sans vouloir l'excuser, aux dossiers fort importants que le département des Télécommunications a dû gérer. Je pense notamment à l'ouverture d'un deuxième opérateur GSM — procédure qui a demandé une énergie énorme aux services administratifs — et à la consolidation stratégique de Belgacom qui arrive à son terme et qui a également nécessité beaucoup d'efforts.

Ce projet de loi aurait dû effectivement être déposé dans des délais plus raisonnables. Je ne suis pas coupable de ce retard mais j'en assume la responsabilité politique et vous présente les excuses du Gouvernement.

Quant au fond, comment m'empêcher de dire que j'ai entendu des choses étonnantes sur cet arrêté royal concernant les caractéristiques techniques des terminaux installés au sol et destinés à capter les signaux des satellites ! J'imagine que personne n'ignore la portée exceptionnelle que cela représente et l'impact politique d'un arrêté royal de ce type !

Pour en revenir au fond, certes, les données techniques d'un terminal sont importantes, mais de là à dire que cet arrêté royal jouera un rôle essentiel dans la politique des télécommunications, il y a de la marge !

En fait, l'aspect économique tout à fait spécifique qui en découle concerne plusieurs entreprises et pas uniquement Belgacom. Au niveau européen, les caractéristiques techniques auxquelles devaient répondre les terminaux ont effectivement été modifiées et l'IBPT a proposé que nous prenions un arrêté royal pour permettre d'adapter nos terminaux aux normes européennes.

J'en viens aux amendements et à la différence de libellé entre le texte néerlandais et le texte français, ce qui est évidemment regrettable, je le reconnais.

Le cas échéant, monsieur le Président, on pourrait imaginer ultérieurement de déposer un projet de loi spécifique qui permettrait de mettre les deux versions en concordance mais, en l'occurrence, je le répète, c'est bien entendu à l'IBPT que l'on adresse les demandes et non au ministre. C'est donc la version française qui fait foi.

Pour le reste, le Gouvernement ne peut accepter les amendements pour la simple raison que l'IBPT a déjà accordé de nombreuses autorisations. Comme un membre de la majorité l'a d'ailleurs indiqué, cet arrêté royal est d'application depuis une bonne année. Aucune discussion n'est donc possible. J'ajoute qu'aucune contestation n'a surgi et que je n'ai nullement été interrogé à ce sujet.

En ma qualité de parlementaire et d'ancien sénateur, je conviens qu'il est permis de s'étonner et de regretter qu'une telle manière soit traitée, sans débat préalable, par voie d'arrêtés royaux.

Nous sommes toutefois confrontés à de réelles difficultés. En effet, les directives européennes, de plus en plus nombreuses, sont tout à fait spécifiques, pointues et particulières. Leur application est parfois immédiate.

Dans l'intérêt des industries belges, il est préférable de transposer ce droit européen en législation nationale plutôt que de le laisser s'appliquer *ipso facto*. La situation peut donc paraître frustrante à certains moments. Dans ces domaines extrêmement techniques, les directives européennes sont très précises, déterminant parfois le moindre micron ou milligramme de tel élément. Ces précisions très spécifiques requérant en outre une application immédiate, j'estime que le recours à l'arrêté royal est une procédure tolérable d'autant qu'elle permet au Parlement d'interpeller le Gouvernement. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de rapporteur.

De heer Coene (VLD), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, graag wil ik op enkele punten reageren.

Ten eerste vind ik het verwijt van het laattijdige indienen van amendementen een bijzonder merkwaardig argument om in deze reflectiekamer te gebruiken. Het komt er voor de Regering op aan ontwerpen laattijdig te laten bespreken zodat de oppositie alleen nog maar amendementen kan indienen, die eveneens als laattijdig kunnen worden bestempeld. Met een dergelijke hersenkronkel werd ik nog niet dikwijls geconfronteerd.

Ten tweede probeert de Vice-Premier er zich steeds op een zeer badinerende manier met enkele bijkomstige argumenten vanaf te maken.

Mijnheer de Voorzitter, het betrokken koninklijk besluit gaat niet enkel over technische karakteristieken, maar over toelatingsprocedures. Ik citeer ter vergelijking uit het fameuze koninklijk besluit en de Europese richtlijn. Paragraaf I van artikel IV van het koninklijk besluit luidt: «De eindapparaturen moeten goedgekeurd zijn door de minister, op voorstel van het instituut voor zover zij op hun conformiteit zijn geëvalueerd en voorzien zijn van het CEE-merkteken.» De richtlijn stelt dat: «De eindapparaturen moeten goedgekeurd worden door de minister op voordracht van het instituut» — tot hier is er conformiteit — «tenzij zij op hun conformiteit zijn beoordeeld en voorzien zijn van een CEE-merkteken.» Dan komt de goedkeuring van de minister niet meer ter sprake, want deze werd reeds gegeven in een andere lidstaat zodat de Belgische overheid hierin niet meer hoeft in te grijpen. De tekst die de Vice-Premier voorstelt gaat niet over bijkomende technische karakteristieken van de eindapparatuur, maar over de goedkeuringsprocedure voor de eindapparatuur. Deze procedure gaat dus veel verder en de tekst van de Vice-Premier is veel restrictiever dan de Europese richtlijn.

Ten derde stelt de Vice-Premier dat het verschil dat is ontstaan bij de vertaling van het koninklijk besluit via een wetsontwerp moet worden gecorrigeerd. Hier wordt de Vice-Premier echter de mogelijkheid geboden om de correctie automatisch te doen via de ingediende amendementen. Dit zou veel eenvoudiger zijn. Het zou hoogstens een week in beslag nemen om de Kamer het geamendeerde ontwerp te laten goedkeuren. Voor die ene week vertraging zal de Europese Commissie ons niet veroordelen en de retroactiviteit kan toegepast worden, zodat de hele procedure zonder hiaten verloopt.

De heer Erdman (SP). — Bent u ook aan het badineren, mijnheer Coene?

De heer Coene (VLD), rapporteur. — De argumenten die de Vice-Premier aangehaald heeft, zijn allesbehalve overtuigend en tonen aan dat er niet enkel een probleem van onzorgvuldigheid bestaat, maar dat er ook een inhoudelijk probleem is omdat de Vice-Premier Europese richtlijnen systematisch zeer restrictief interpreteert. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Foret.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je voudrais réagir brièvement après cet échange de vues. Je ne puis m'empêcher de sourire devant les contorsions ou, plus exactement, les exercices de gymnastique verbale accomplis à la tribune

par les membres de la majorité gouvernementale. Tour à tour, Mme Willame, M. Weyts et M. Moens nous ont dit — avec des tonalités différentes — combien nous avons raison de dénoncer le laxisme, les erreurs et le retard dont le Gouvernement s'est rendu coupable. Mais, en même temps, ils ont exprimé leur agacement face à notre courageuse dénonciation publique.

En outre, prenant acte des propos de M. le ministre, j'ai noté son embarras quant au manque de diligence de ses services en ce qui concerne l'approbation de l'arrêté royal. J'ai également pris acte des excuses présentées par le Gouvernement à l'institution parlementaire. Par ailleurs, M. le ministre a confessé l'erreur de traduction et suggéré le dépôt ultérieur — et, j'imagine, l'adoption — d'une proposition de loi en vue de corriger ce texte, faisant au passage la démonstration du bien-fondé de notre demande d'évocation.

Quoi qu'il en soit, nous persistons et nous signons. Ce débat illustre de manière significative l'attitude du Gouvernement à l'égard de l'institution parlementaire. J'espère que cet exemple ne fera pas école et qu'à l'avenir, il aura le souci de suivre plus attentivement les propositions de loi et arrêtés royaux tout en respectant davantage le travail des parlementaires. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles auxquels des amendements ont été déposés.

Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen waarbij amendementen werden ingediend.

De heer Coene stelt volgend amendement voor:

«*In het opschrift, tussen de woorden «tot bekrachtiging» en de woorden «van het koninklijk besluit» de woorden «en wijziging» invoegen.*»

«*Dans l'intitulé, insérer, entre le mot «confirmation» et les mots «de l'arrêté royal», les mots «et modification.»*»

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

Artikel 2 luidt:

Art. 2. Het koninklijk besluit van 22 december 1994 tot wijziging van titel III van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven is bekrachtigd met uitwerking op 31 december 1994, datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 2. L'arrêté royal du 22 décembre 1994 modifiant le titre III de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques est confirmé avec effet au 31 décembre 1994, date de son entrée en vigueur.

MM. Hatry et Bock proposent la suppression de cet article.

De heren Hatry en Bock stellen voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

De heer Coene stelt volgend amendement voor:

«*Dit artikel vervangen als volgt:*

«*Art. 2. De artikelen 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 22 december 1994 tot wijziging van titel III van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven zijn bekrachtigd met uitwerking op 31 december 1994, datum van inwerkingtreding van het koninklijk besluit.*»

« Remplacer cet article par les dispositions suivantes :

« Art. 2. Les articles 5, 6 et 7 de l'arrêté royal du 22 décembre 1994 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques sont confirmés avec effet au 31 décembre 1994, date de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal. »

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

De heer Coene stelt voor een artikel 2bis (nieuw) in te lassen luidende:

« Art. 2bis. § 1. Artikel 4 van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen als volgt:

« Art. 4. Artikel 94, § 1, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. De eindapparaten moeten goedgekeurd worden door de minister, op voordracht van het Instituut, tenzij zij op hun conformiteit zijn beoordeeld en voorzien zijn van het CE-merkteken van overeenstemming, zoals voorgeschreven in richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit van de apparatuur, of in de richtlijn 93/97/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 houdende aanvulling van richtlijn 91/263/EEG wat de apparatuur voor satelliet-grondstations betreft.

Een exemplaar van de documentatie, bedoeld in artikel 2 van voormelde richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april 1991, met betrekking tot apparatuur die op openbare telecommunicatie-infrastructuur kan worden aangesloten, maar niet voor dit doel bestemd is, die voor het eerst in de handel wordt gebracht in de Europese Unie in België, wordt toegezonden aan het Instituut. »

§ 2. Het aldus door artikel 2bis, § 1, van deze wet gewijzigd artikel, is bekrachtigd met uitwerking op 31 december 1994, datum van inwerkingtreding van het in artikel 2 van deze wet bedoeld koninklijk besluit. »

« Art. 2bis. § 1^{er}. L'article 4 du même arrêté royal est remplacé par ce qui suit :

« Art. 4. L'article 94, § 1^{er}, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« § 1^{er}. Les appareils terminaux doivent être agréés par le ministre, sur proposition de l'Institut, à moins qu'ils aient fait l'objet de l'évaluation de la conformité et soient munis du marquage CE de conformité prévus par la directive 91/263/CEE du Conseil du 29 avril 1991 concernant le rapprochement des législations des États membres relatives aux équipements terminaux de télécommunication, incluant la reconnaissance mutuelle de leur conformité, ou par la directive 93/97/CEE du Conseil du 29 octobre 1993 complétant la directive 91/263/CEE en ce qui concerne les équipements de stations terrestres de communications par satellite.

Un exemplaire de la documentation visée à l'article 2 de la directive précitée 91/263/CEE du Conseil du 29 avril 1991, concernant des équipements susceptibles d'être connectés à l'infrastructure publique de télécommunications sans être destinés à une telle utilisation et dont la première mise sur le marché à l'intérieur de l'Union européenne a lieu en Belgique, est envoyé à l'Institut. »

§ 2. L'article ainsi modifié par l'article 2bis, § 1^{er}, de la présente loi, est confirmé avec effet au 31 décembre 1994, date de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal visé à l'article 2 de la présente loi. »

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

De heer Coene stelt voor een artikel 2ter (nieuw) in te voegen, luidend:

« Art. 2ter. § 1. Artikel 1 van hetzelfde koninklijk besluit wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

« Satellietgrondstationapparatuur dient eveneens als een eindapparaat te worden beschouwd. »

§ 2. Het aldus door artikel 2ter, § 1, van deze wet gewijzigd artikel, is bekrachtigd met uitwerking op 31 december 1994, datum van inwerkingtreding van het in artikel 2 van deze wet bedoeld koninklijk besluit. »

« Art. 2ter. § 1^{er}. L'article 1^{er} du même arrêté royal est complété par un deuxième alinéa, rédigé comme suit :

« Sont également à considérer comme terminaux, les équipements de stations terrestres de communications par satellite. »

§ 2. L'article, ainsi modifié par l'article 2ter, § 1^{er}, de la présente loi est confirmé avec effet au 31 décembre 1994, date de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal visé à l'article 2. »

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

Il sera procédé dans quelques instants aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De aangehouden stemmingen en de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel hebben straks plaats.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, het Bureau stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor:

Donderdag 15 februari 1996 om 15 uur.

1. Inoverwegingneming van wetsvoorstellen.

2. Mondelinge vragen.

Vanaf 16 uur, stemmingen:

a) Over de motie ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van mevrouw Lizin aan de staatssecretaris voor Veiligheid en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu, gesteld op 17 januari 1996 in de openbare vergadering van de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden;

b) Over de moties ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Anciaux aan de minister van Buitenlandse Zaken, gesteld op 6 februari 1996 in de openbare vergadering van de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

3. Vragen om uitleg:

a) Van de heer Hostekint aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de controle op het gebruik van hormonen in de veeteelt»;

b) Van de heer Hostekint aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «de maatregelen op het domein van het departement Volksgezondheid in de strijd tegen de hormonenfraude»;

c) Van de heer Hostekint aan de minister van Justitie over «de strijd tegen de homonenmaffia en de noodzakelijke maatregelen op het vlak van justitie».

Jeudi 15 février 1996 à 15 heures.

1. Prise en considération de propositions de loi.

2. Questions orales.

À partir de 16 heures, votes:

a) Sur la motion déposée en conclusion de la demande d'explications de Mme Lizin au secrétaire d'État à la Sécurité et à l'Intégration sociale et à l'Environnement, développée le 17 janvier 1996 en réunion publique de la commission des Finances et des Affaires économiques;

b) Sur les motions déposées en conclusion de la demande d'explications de M. Anciaux au ministre des Affaires étrangères, développée le 6 février 1996 en réunion publique de la commission des Affaires étrangères.

3. Demandes d'explications:

a) De M. Hostekint au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «le contrôle de l'utilisation d'hormones dans l'élevage du bétail»;

b) De M. Hostekint au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «les mesures à prendre dans le domaine du département de la Santé publique pour combattre la fraude aux hormones»;

c) De M. Hostekint au ministre de la Justice sur «la lutte contre la mafia des hormones et les mesures nécessaires sur le plan de la justice».

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden ?

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux ?
(Assentiment.)

Dan is hiertoe besloten.

Il en est ainsi décidé.

WETSONTWERP TOT BEKRACHTIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 22 DECEMBER 1994 TOT WIJZIGING VAN TITEL III VAN DE WET VAN 21 MAART 1991 BETREFFENDE DE HERVORMING VAN SOMMIGE ECONOMISCHE OVERHEIDSBEDRIJVEN

*Aangehouden stemmingen
en stemming over het geheel*

PROJET DE LOI PORTANT CONFIRMATION DE L'ARRÊTÉ ROYAL DU 22 DÉCEMBRE 1994 MODIFIANT LE TITRE III DE LA LOI DU 21 MARS 1991 PORTANT RÉFORME DE CERTAINES ENTREPRISES PUBLIQUES ÉCONOMIQUES

*Votes réservés
et vote sur l'ensemble*

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen van het wetsontwerp tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 1994 tot wijziging van titel III van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements du projet de loi portant confirmation de l'arrêté royal du 22 décembre 1994 modifiant le titre III de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques.

Wij moeten ons eerst uitspreken over het amendement van de heer Coene om het opschrift te wijzigen.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement de M. Coene tendant à modifier l'intitulé.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

55 leden zijn aanwezig.

55 membres sont présents.

33 stemmen neen.

33 votent non.

22 stemmen ja.

22 votent oui.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, M. G. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, M. Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Anciaux, Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzies, MM. Coveliers, Desmedt, Destexhe, Devolder, Foret, Hatry, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandenbroeke, Van Hauthem, Vergote et Verreycken.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de MM. Hatry et Bock tendant à supprimer l'article 2.

Wij stemmen over het amendement van de heren Hatry en Bock dat ertoe strekt artikel 2 te doen vervallen.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

56 membres sont présents.

56 leden zijn aanwezig.

34 votent non.

34 stemmen neen.

22 votent oui.

22 stemmen ja.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, M. G. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzies, MM. Coveliers, Desmedt, Destexhe, Devolder, Foret, Goovaerts, Hatry, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandenbroeke, Van Hauthem, Vergote et Verreycken.

De Voorzitter. — Wij stemmen over het amendement van de heer Coene bij artikel 2.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Coene à l'article 2.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

35 stemmen neen.

35 votent non.

22 stemmen ja.

22 votent oui.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes

Maximus, Merchiers, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbacq, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzies, MM. Coveliers, Desmedt, Destexhe, Devolder, Foret, Goovaerts, Hatry, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandembroeck, Van Hauthem, Vergote et Verreycken.

De Voorzitter. — Wij stemmen over het amendement van de heer Coene dat ertoe strekt een artikel *2bis* (nieuw) in te lassen.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Coene tendant à l'insertion d'un article *2bis* (nouveau).

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

56 leden zijn aanwezig.

56 membres sont présents.

34 stemmen neen.

34 votent non.

22 stemmen ja.

22 votent oui.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbacq, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzies, MM. Coveliers, Desmedt, Destexhe, Devolder, Foret, Goovaerts, Hatry, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandembroeck, Van Hauthem, Vergote et Verreycken.

De Voorzitter. — Wij stemmen over het amendement van de heer Coene, dat ertoe strekt een artikel *2ter* (nieuw) in te lassen.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Coene tendant à l'insertion d'un article *2ter* (nouveau).

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

35 stemmen neen.

35 votent non.

22 stemmen ja.

22 votent oui.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbacq, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzies, MM. Coveliers, Desmedt, Destexhe, Devolder, Foret, Goovaerts, Hatry, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandembroeck, Van Hauthem, Vergote et Verreycken.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij gaan over tot de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

58 membres sont présents.

58 leden zijn aanwezig.

35 votent oui.

35 stemmen ja.

23 votent non.

23 stemmen neen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbacq, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzies, MM. Coveliers, Desmedt, Destexhe, Devolder, Foret, Goovaerts, Hatry, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandembroeck, Van Hauthem, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

M. le Président. — Étant donné que le Sénat a adopté ce projet sans modifications, il est censé avoir décidé de ne pas l'amender. Le projet sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.

Aangezien wij dit ontwerp ongewijzigd hebben aangenomen, wordt de Senaat geacht beslist te hebben dit wetsontwerp niet te amenderen. Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de koninklijke bekrachtiging.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER BOUTMANS AAN DE
MINISTER VAN AMBTENARENZAKEN OVER «HET
HOOG COMITE VAN TOEZICHT»

Stemming over de gewone motie

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. BOUTMANS AU
MINISTRE DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LE
COMITÉ SUPÉRIEUR DE CONTRÔLE»

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, twee moties werden ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Boutmans aan de minister van Ambtenarenzaken, gesteld op 30 januari 1996 in openbare vergadering van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de la demande d'explications de M. Boutmans au ministre de la Fonction publique, développée le 30 janvier 1996 en réunion publique de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.

De ene, de gewone motie, door mevrouw Lizin en de heren Caluwé en Pinoie, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de vraag om uitleg van de heer Boutmans en het antwoord van de minister van Ambtenarenzaken,

Gaat over over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu la demande d'explications de M. Boutmans et la réponse du ministre de la Fonction publique,

Passe à l'ordre du jour.»

De andere, door de heer Boutmans, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de vraag om uitleg van de heer Boutmans en het antwoord van de minister van Ambtenarenzaken,

Verzoekt de minister:

— De opschorting van zijn dienstorder van 15 december 1995 betreffende de werking van de Dienst Enquêtes van het Hoog Comité van toezicht en de status-quo te handhaven totdat een parlementair debat — al of niet naar aanleiding van de indiening van een wetsontwerp tot organisatie van het Hoog Comité van toezicht — plaatsgrijpt;

— Een oplossing te zoeken voor het gevaar dat op korte termijn de dienst grondig ontregeld zou worden door het deelnemen van een groot aantal enquêteurs aan een verdere opleiding.»

«Le Sénat,

Ayant entendu la demande d'explications de M. Boutmans et la réponse du ministre de la Fonction publique,

Invite le ministre:

— À maintenir la suspension de son ordre de service du 15 décembre 1995 relatif au fonctionnement du Service d'enquêtes du Comité supérieur de contrôle ainsi que le statu quo, jusqu'à ce qu'un débat parlementaire ait lieu, éventuellement à l'occasion du dépôt d'un projet de loi portant organisation du Comité supérieur de contrôle;

— À chercher une solution au risque que court le service d'être sous peu totalement désorganisé en raison de la participation d'un grand nombre d'enquêteurs à une formation complémentaire.»

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de gewone motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

— De motie, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

La motion, mise aux voix par assis et levé, est adoptée.

WETSVORSTEL TOT INVOERING
VAN EEN DAG VAN DE VERZOENING

Stemming over de inoverwegingneming

PROPOSITION DE LOI INSTAURANT
UN JOUR DE LA RÉCONCILIATION

Vote sur la prise en considération

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over de inoverwegingneming van het wetsvoorstel tot invoering van een Dag van de verzoening ingediend door de heer Verreycken.

Nous devons nous prononcer maintenant sur la prise en considération de la proposition de loi instaurant un Jour de la réconciliation, déposée par M. Verreycken.

Het woord is aan de heer Verreycken voor een stemverklaring.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, het politieke spel in dit land is toch wel heel vreemd.

Een socialistisch minister brengt schijnasielzoekers met C130-toestellen terug. Daarop volgen enkele politieke rimpelingen in de Belgische vijver. De voorzitter van een socialistische partij spreekt in zijn boek over economische vluchtelingen als over meeuwen die boven een stort hangen. Kunt u zich inbeelden dat ik zoiets zou zeggen? Dat veroorzaakt evenens enkele, zij het niet-gevaarlijke, rimpelingen in de politieke vijver.

Dan durft het hoogst gevaarlijke en hoogst boze Blok een voorstel indienen tot invoering van een Dag van de verzoening. Die zou zeker een waanzinnige schande zijn op het Belgische blazoen. Voor iemand van de PS is die verzoening blijkbaar een drama, zodat dit voorstel niet in overweging kan worden genomen. De mogelijkheid bestaat inderdaad dat daardoor de Tweede Wereldoorlog eindelijk zou worden beëindigd, onvoorstelbaar goedkope argumenten van de dreunende laarzen en van de nazi's, die niet van toepassing zijn op de vijf leden van mijn fractie, zouden dan niet langer gelden.

Een andere reden om dit voorstel niet in overweging te nemen, zou kunnen zijn dat het stinkend repressiepotje gedekt moet blijven, wat moet blijken uit intenties die mij volkomen onterecht worden toegedicht. Dat iemand maar eens aantoon op welke plaats in dit voorstel wordt verwezen naar de Tweede Wereldoorlog.

Dan blijft de meest waarschijnlijke mogelijkheid nog open, namelijk dat het schoentje van de onverzoenlijkheid past aan de *parti socialiste*, die dit voorstel contesteert.

Collegae, tenzij het fenomeen verzoening bij beschaafde volkeren enkel een historische verwijzing mag blijven, dient het voorstel in overweging te worden genomen. In dit land, waar blijkbaar bepaalde onbeschaafde tendensen heersen, is de politieke identiteit van de indiener honderd keer belangrijker dan de inhoud van het voorstel.

Alleen door de tekst van het voorstel weten ik en diegenen die pleiten voor de inoverwegingneming zich gebonden en zeker niet door de intenties en de achterliggende ideeën die ons worden toegedicht. Het zou toch al te eenvoudig zijn om alle voorstellen af te wijzen op grond van de veronderstelling dat de toespraken en de teksten van de indieners niet stroken met de achterliggende bedoelingen die exegeten allerhande in hun glazen bol menen te ontwaren en te moeten verklaren.

Collegae, een dergelijke benaderingswijze lijkt mij de Senaat «nieuwe stijl» onwaardig. Ik mag aannemen dat de Senaat «nieuwe stijl», die wanhopig naar een profiel zoekt en een ontmoetingskamer voor de Gemeenschappen heet te zijn, dat niet kan aanvaarden.

Nu er een probleem rijst dat voor opschudding en beroering zorgt in de Gemeenschappen mag het blijkbaar niet in de zogenaamde ontmoetingskamer aan bod komen. De nieuwe Gemeenschapssenaat kan zich toch niet inlaten met gemeenschapsproblemen die voor tegenkanting kunnen zorgen. Men geeft er de voorkeur aan de oude gewoonten van het *Belgique de papa* in stand te houden en het oude marsbevel op te volgen onder de kreet: «Neen, wij aanvaarden dat niet.»

Mijnheer de Voorzitter, ik heb daar problemen mee. Ik ben van mening dat als wij het eerlijk menen met de Senaat «nieuwe stijl», wij moeten kunnen breken met de gewoonte om telkens weer de inoverwegingneming van voorstellen af te wijzen op grond van vermoedelijk achterliggende ideeën.

Onze fractie zal zich consequent blijven verzetten tegen onverzoenlijkheid, en tegen onverdraagzaamheid die ons worden toegedicht, maar die anderen manifesteren. Onze fractie zal er voor blijven ijveren dat in deze Senaat zelfs problemen die de burger beroeren, aan bod kunnen komen. Wij zullen ons blijven inzetten, niet voor het voeren van steriele debatten, maar voor de behandeling van zaken die een grote invloed hebben op de Gemeenschappen en er de oorzaak van zijn dat er een sfeer van haat blijft bestaan.

Collegae, met de meeste nadruk bepleit ik de inoverwegingneming van het voorstel tot instelling van een Dag van de verzoening. Ik vraag u hierachter niets meer, noch minder te zoeken dan de instelling van een dag voor de verzoening.

M. le Président. — La parole est à M. Foret pour une explication de vote.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, fidèle à ses attitudes et prises de position antérieures en la matière, le groupe PRL-FDF se refuse à prendre en considération une proposition de loi dont l'objet ouvertement avoué, bien qu'édulcoré dans son intitulé, est d'accorder officiellement, sans réserve et sans nuance, le grand pardon aux auteurs d'actes d'incivisme pendant la Seconde Guerre mondiale.

Trois raisons majeures, impératives parce que d'ordre moral, imposent à nos yeux le rejet de la prise en considération.

M'adressant à M. Verreycken, que j'ai écouté attentivement, je dirai ceci.

D'abord, pas maintenant. Les dernières manifestations de commémoration de la libération des pays d'Europe momentanément livrés au régime nazi et de la libération des camps d'extermination voués au génocide s'estompent à peine. La rapidité avec laquelle sa demande de réconciliation est introduite me paraît inconvenante, si tôt après ces commémorations.

Je n'ai pas connu la guerre, monsieur Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Vijftig jaar is natuurlijk zeer kort...

M. Foret (PRL-FDF). — Je ne suis pas, à titre personnel, quelqu'un qui nourrit des rancœurs, qui a un esprit revancharde. Je vis, dans ma région, avec de nombreuses personnes qui ont connu la guerre et qui ont perdu des êtres chers. La simple évocation de votre proposition les rend véritablement enragés. Je ne puis le méconnaître et je dois, au contraire, y être très attentif.

Je vous dirai ensuite, pas de cette manière. Recourir à des euphémismes, choisir des termes édulcorés et des intitulés racoleurs ne peut tromper personne. La réconciliation proposée dans votre texte est en fait une demande d'amnistie déguisée.

Je dirai enfin, pas vous, monsieur Verreycken. Ceux qui prônent ouvertement une doctrine d'un nationalisme étroit et borné et recourent, en guise d'arguments, à des propos et des actes de type raciste ne doivent pas espérer que les partis démocratiques de cette assemblée se laisseront donner par eux des leçons d'humanisme et de morale.

Le PRL-FDF connaît les vertus du pardon et de la réconciliation. Mais il connaît aussi la valeur supérieure du souvenir lorsque celui-ci s'attache à dénoncer sans trêve et sans limite le danger des idéologies contraires à la dignité humaine. C'est au nom de cette mémoire que mon groupe rejettera la prise en considération. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik was eigenlijk van plan van op mijn plaats deze stemverklaring te geven, want we beginnen zo stilaan de hoop op te geven nog in deze

legislatuur dit debat te kunnen aangaan. De woorden van de heer Foret nopen mij echter toch op het spreekgestoelte te komen. Dit gaat iets te ver.

«*Pas maintenant*», zegt de heer Foret. Reeds 40 jaar worden dergelijke voorstellen ingediend en als wij die ooit moeten bespreken, dan is het nu het goede ogenblik, namelijk ter gelegenheid van de herdenking van een periode waarvan één pijnpunt blijft bestaan dat de verhouding tussen de Gemeenschappen voor een groot stuk verziekt. Het zou een uiting zijn van staatsmanschap dit dossier in de Senaat te bespreken. Welk forum is daarvoor meer geschikt dan deze vergadering die een bezinningskamer moet zijn? Uit persoonlijke contacten, ook met Franstalige collega's, weet ik dat er een openheid bestaat tot begrip voor elkaar. Alleen slagen wij er niet in dit te officialiseren en ik betreur dat.

«*Pas de cette manière*» en «*pas vous*». Dit is oneerlijk. De heer Foret weet zeer goed dat het Vlaams Blok niet de enige partij is die, in haar eigen bewoordingen, ter zake voorstellen doet. We beseffen zeer goed dat achter dit voorstel voor een Dag van de verzoening opnieuw het amnestiedossier schuilgaat. De VU heeft echter ook voorstellen gedaan en andere fracties, zelfs van de meerderheid, dringen erop aan ten minste dit debat te openen. In die omstandigheden zelfs de inoverwegingneming weigeren, vind ik een gebrek aan moed en een weigering om de Senaat zijn specifieke rol te laten spelen.

Uiteraard zal de VU voor de inoverwegingneming stemmen. Ik hoop dat het ooit mogelijk zal zijn dit debat te organiseren en dat wij ooit voorstellen van andere fracties over deze aangelegenheid zullen kunnen steunen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Coveliers voor een stemverklaring.

De heer Coveliers (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik zal de stemverklaring van mijn fractie vanop mijn plaats geven, omdat zij dezelfde is als degene die we reeds vroeger hebben gegeven.

Het zou goed zijn de criteria vast te leggen waarop men steunt om een inoverwegingneming te weigeren. Wij nemen alle voorstellen in overweging, omdat wij dat democratisch vinden. Iedereen heeft het recht een voorstel in te dienen en het moet dan ook worden besproken. Wij wijken enkel van dit principe af wanneer een voorstel manifest lachwekkend is en wanneer wij er manifest niet bevoegd voor zijn.

Over de inhoud van het voorstel in kwestie hoeft en mag ik mij eigenlijk op dit ogenblik van de procedure niet uitspreken. Wel voldoet het aan de criteria die wij hanteren voor een inoverwegingneming. In een democratische geest zullen wij dus ook nu voor de inoverwegingneming stemmen, net zoals voor alle andere voorstellen, hoezeer wij ook tegen de grond van de zaak gekant zijn. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een stemverklaring.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, bij andere gelegenheden heb ik reeds gezegd dat de inoverwegingneming van een voorstel in principe geen probleem mag zijn, los van de inhoud ervan, tenzij het manifest niet tot de bevoegdheid van de wetgevende macht behoort.

Toen ik het voorstel las, dacht ik even dat het onder het criterium belachelijk viel. Ik heb in de tekst namelijk allerlei zaken gelezen over «barende maagden» en de «winterequinox» en ik weet niet goed wat dat met verzoening te maken heeft. Toch lijkt dit mij niet sterk genoeg om tegen de inoverwegingneming te stemmen.

Toen ik de heer Verreycken daarstraks hoorde praten, dacht ik even dat hij een dag voor de verzoening met de SP en de PS wilde bepleiten. Daar zou ik ook geen bezwaar tegen gehad hebben. Ik kan echter moeilijk begrijpen dat hij het nodig vond om de herinnering aan de «laarzen van de nazi's» in te roepen als argument om eindelijk naar verzoening te streven. Ik vind dat een beetje misplaatst.

Dit alles belet mij echter niet toch voor de inoverwegingneming te stemmen, maar de verdediging van de heer Verreycken voorspelt weinig goeds voor de bespreking ten principale. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, de heer Boutmans was hoogstwaarschijnlijk niet aanwezig toen de inoverwegingneming werd aangevochten door de Parti socialiste. Uiteraard waren mijn verwijzingen gewoon rechtstreekse antwoorden op de opmerkingen die hier werden gemaakt door degenen die de inoverwegingneming afwijzen.

Wanneer de heer Foret zegt «niet nu», dan betekent dat eigenlijk «wanneer alle betrokkenen dood zijn». Ik heb daar de grootste problemen mee, want verzoening, historische verzoening, kan er eigenlijk alleen komen tussen «levenden», in de beide Gemeenschappen. Dat lijkt mij een evidentie waaraan men niet mag voorbijgaan. Het moment voor die historische verzoening is dus nu, ofwel komt het pas wanneer iedereen dood is. Ik pleit voor nu.

Aangaande mijn verwijzingen naar de ontmoetingsplaats voor de Gemeenschappen wens ik te beklemtonen dat ik wel degelijk achter het principe sta van een Gemeenschapssenaat waar ook moeilijke problemen aan bod kunnen komen. Alleen al daarom moet dit voorstel hier in overweging worden genomen.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de naamstemming.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan vier leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

29 stemmen neen.

29 votent non.

28 stemmen ja.

28 votent oui.

Derhalve is het wetsvoorstel niet in overweging genomen.

En conséquence, la proposition de loi n'est pas prise en considération.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Bock, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Chantaine, G. Charlier, Mmes Cornet d'Elzius, Delcourt-Pêtre, MM. Destexhe, Erdman, Foret, Happart, Hatry, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, Merchiers, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, M. Tobback, Mmes Van der Wildt et Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Bourgeois, Boutmans, Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Coene, Coveliers, Mme De Bethune, MM. Delcroix, Devolder, D'Hooghe, Goovaerts, Mme Leduc, M. Loones, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Raes, Staes, Swaen, Mme Thijs, MM. Vandenbergh, Vandenbroeke, Van Hauthem, Vergote, Verhofstadt, Verreycken et Weys.

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de andere wetsvoorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de resterende voorstellen van het Bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des autres propositions de loi dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Dan zijn de andere wetsvoorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Les autres propositions de loi sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die wetsvoorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOUTMANS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «HET REGISTER VOOR SAMENWONENDEN»

QUESTION ORALE DE M. BOUTMANS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LE REGISTRE DES COHABITANTS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Boutmans aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «het register voor samenwonenden».

Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, verschillende gemeentebesturen hebben beslist, vooruitlopend op een wettelijke regeling voor het samenlevingscontract, een register voor samenwonenden aan te leggen. Hoewel zo'n registratie hoofdzakelijk symbolisch van aard is, kan ze toch belang hebben als bewijsmiddel in bepaalde procedures.

De minister heeft enige tijd geleden aangekondigd dat hij, in afwachting van een wetswijziging, een landelijke richtlijn zou uitvaardigen om de gemeentebesturen bij het organiseren van samenlevingsregisters of van partner-registratie de nodige steun te geven en om eenvormigheid in de verschillende stelsels te brengen. Hoe ver is dit werk gevorderd? Wat zullen de voornaamste bepalingen zijn van die richtlijn?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de initiatieven van de gemeenten om registers aan te leggen voor samenlevingscontracten gebeurt uiteraard onder toezicht van de regionale overheden. Het is weliswaar nuttig een aantal ondersteunende of begeleidende maatregelen te nemen, zoals een wijziging van het koninklijk besluit van 16 juli 1992, waarin de mededelingen zijn vervat die in het bevolkingsregister en in het vreemdelingenregister kunnen worden opgenomen. Dit is een limitatieve lijst, maar het is de bedoeling daaraan bijkomende informatie toe te kunnen voegen betreffende het huwelijkscontract of het samenlevingscontract. Op dit moment kan dat niet, net zo min als de indicatie van de notaris die de akte heeft verleden, kan worden ingebracht.

Een tweede maatregel betreft een wetswijziging. Ook als men het aantal elementen verhoogt dat facultatief aan het rijksregister kan worden toegevoegd, dan nog blijft de toegang tot deze gegevens beperkt, want alleen degenen die de gegevens hebben ingebracht, kunnen er ook toegang toe krijgen.

Volgens ons zou een verruimde toegang tot de gegevens die men vrijwillig heeft gegeven, mogelijk moeten zijn. Dat geldt dan bijvoorbeeld ook voor degenen die een aangifte doen van hun laatste wilsbeschikking, of van de manier waarop ze wensen te worden begraven of gecremeerd, net zoals voor de gegevens in verband met huwelijks- of samenlevingscontracten. Om dat te bereiken, zullen wij een koninklijk besluit moeten uitvaardigen en zullen

wij de wet moeten wijzigen. Er wordt aan gewerkt en wij zullen zo vlug mogelijk een koninklijk besluit laten publiceren. Tegelijkertijd zullen wij een omzendbrief sturen aan de gemeenten met de uitleg.

Wij moeten voor het koninklijk besluit niet wachten op de goedkeuring van de wetswijziging. Daarvoor is er vooral een brede consultatie nodig. Wanneer de nieuwe wet in werking treedt, zullen wij de gemeentebesturen eveneens de nodige richtlijnen laten geworden. Dit alles heeft meer tijd gevraagd dan wij verwacht hadden omdat de juridische complicaties en de tijd nodig voor ruime consultatie aanvankelijk niet voldoende werden ingeschat.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een repliek.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, de minister stelt een koninklijk besluit en een wetswijziging in het vooruitzicht. Ik had verwacht — en ik had zijn mededeling aan de pers in die zin begrepen — dat hij de gemeentebesturen bij omzendbrief zou wijzen op de mogelijkheden en ze zou aanzetten tot het openen van een samenlevingsregister. Ik beschik over een aantal brieven van gemeentebesturen die mij uitdrukkelijk bevestigen dat ze op zo'n richtlijn wachten.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, bij de eerste aankondiging heb ik duidelijk gezegd dat wij de uitvaardiging van het koninklijk besluit en het versturen van een omzendbrief zouden laten samengaan. Wij hebben echter meer tijd nodig gehad dan gepland om het koninklijk besluit op te stellen en dat is de enige reden waarom de gemeentebesturen deze omzendbrief nog niet hebben gekregen. Ik ben er echter van overtuigd dat we in dit geval moeten kiezen voor de kwaliteit en niet voor de snelheid.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME WILLAME-BOONEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LE DÉMANTÈLEMENT D'UN NOUVEAU RÉSEAU DE PÉDOPHILIE»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW WILLAME-BOONEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE ONTMANTELING VAN EEN NIEUW PEDOFILIE-NETWERK»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Willame au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «le démantèlement d'un nouveau réseau de pédophilie».

La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Monsieur le Président, la semaine dernière, un nouveau réseau de pédophilie a pu être identifié et démantelé à Bruxelles.

La pédophilie est déjà, en soi, un phénomène révoltant, d'autant plus préoccupant qu'il semble se manifester avec une certaine fréquence dans notre pays.

Mais ce qui me choque tout particulièrement dans cette affaire, c'est qu'elle implique un gendarme, qui a constitué un véritable réseau organisé au préjudice de ses jeunes victimes.

Ce qui me choque aussi, c'est que le réseau en question avait pour cibles privilégiées des enfants de réfugiés des pays de l'Est, des enfants dont le passé récent est fait de drames et de souffrances et qui, échoués sur une terre d'accueil, subissent de nouveaux outrages, dont les séquelles seront sans doute irréversibles.

En dépit de l'information judiciaire en cours, qui doit être gardée secrète, M. le Vice-Premier ministre peut-il d'ores et déjà me livrer les informations suivantes ?

Quels étaient l'origine et le statut des enfants victimes de ce réseau ?

Existe-t-il un lien de cause à effet entre l'origine et/ou le statut de ces enfants et leur participation contrainte au réseau ?

Ce lien de cause à effet est-il à mettre en rapport avec la profession du créateur du réseau ?

M. le Vice-Premier ministre a-t-il pris — ou envisage-t-il de prendre — des mesures d'enquête, d'information ou de prévention auprès des services administratifs concernés, eu égard au fait qu'en l'espèce, l'auteur des faits est un gendarme, qui a selon toute apparence choisi ses victimes en fonction de leur statut et/ou de leur origine ? Dans l'affirmative, lesquelles ?

Est-il d'autres mesures, particulières et/ou générales, que M. le Vice-Premier ministre, dans les limites de ses compétences, envisage de prendre à la suite de ce fait ? Dans l'affirmative, lesquelles ?

M. le Président. — La parole est à M. Vande Lanotte, Vice-Premier ministre.

M. Vande Lanotte, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Monsieur le Président, la police judiciaire de Bruxelles mène actuellement l'enquête, sous la direction du juge d'instruction de Bruxelles. Dès lors, les questions relatives au statut et à l'origine des victimes relèvent de la compétence du ministre de la Justice et font partie du secret de l'instruction. Néanmoins, nous avons contacté par téléphone l'Office des étrangers qui nous a communiqué des renseignements concernant deux mineurs impliqués dans cette affaire dont l'un est originaire d'ex-Yougoslavie. Nous savons également qu'une de ces deux personnes séjourne légalement dans notre pays et que l'autre a introduit une demande d'asile mais a été déboutée. Nous tâchons donc de trouver des solutions adéquates et humaines en la matière.

Cela étant, nous sommes actuellement en contact avec une organisation chargée de ce type de problèmes.

De manière générale, une personne en séjour précaire constitue toujours — davantage qu'une autre — une victime potentielle, qu'il s'agisse de pédophilie, de prostitution ou de main-d'œuvre clandestine.

L'enquête devrait permettre d'établir si le gendarme incriminé a profité de l'autorité liée à sa fonction pour se livrer aux actes qui lui sont reprochés.

Des mesures de contrôle interne et externe sont actuellement appliquées mais, comme pour toute profession, des abus individuels ne pourront jamais être totalement évités. D'ailleurs, dans ce cas précis, la gendarmerie avait connaissance de l'existence du réseau et avait établi un plan d'action en collaboration avec un magistrat national et la police de Bruxelles.

Bien entendu, dès que je disposerai de toutes les données en rapport avec ce dossier, je ne manquerai pas de prendre les mesures complémentaires qui s'imposent au niveau disciplinaire, et ce d'autant plus si l'intéressé a profité de sa fonction pour organiser un tel réseau.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW NELIS-VAN LIEDEKERKE AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE VOORLICHTINGSCAMPAGNE NAAR AANLEIDING VAN DE INTERGOVERNEMENTELE CONFERENTIE»

QUESTION ORALE DE MME NELIS-VAN LIEDEKERKE AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LA CAMPAGNE D'INFORMATION À L'OCCASION DE LA CONFÉRENCE INTERGOUVERNEMENTALE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Nelis aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de voorlichtingscampagne naar aanleiding van de Intergouvernementele Conferentie».

Het woord is aan mevrouw Nelis.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, op 1 februari jongstleden besliste de Ministerraad om naar aanleiding van de Intergouvernementele Conferentie een informatiecampa­gne te organiseren ten einde het publieke debat rond de Europese integratie te stimuleren.

Naar verluidt zal de campagne zich op twee niveaus situeren. Eerst zal aan de organisaties uit het maatschappelijk middenveld worden gevraagd een document af te leveren waarin hun standpunten over de Europese integratie worden geformuleerd. Deze documenten zullen worden gebundeld en het eindresultaat van dit alles zal aan het Parlement worden voorgelegd.

Voorts is er de voorlichtingscampagne die zowel bij het begin als op het einde van de IGC zal worden georganiseerd.

Graag had ik van de minister vernomen of de Regering er niet van op de hoogte was dat het Parlement het maatschappelijk middenveld hierover reeds heeft geconsulteerd en dat de standpunten van de diverse geleidingen in het memorandum van het Federaal Adviescomité voor Europese aangelegenheden werden opgenomen. Beschikt de minister over de noodzakelijke kredieten? Wat zal de juiste inbreng zijn van de Gemeenschappen en van de Gewesten? Volgens het persbericht worden zij slechts uitgenodigd.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Vande Lanotte die antwoordt namens de minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Vande Lanotte, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de Regering is verheugd over het initiatief dat door het Parlement werd genomen om het maatschappelijk middenveld te consulteren en hun standpunten in hoge mate te vertalen in het memorandum van het Federaal Adviescomité voor Europese aangelegenheden. Persoonlijk voeg ik eraan toe dat de belangstelling voor het maatschappelijk middenveld mij verheugt.

De informatiecampa­gne en het publiek debat dat de Regering zal organiseren naar aanleiding van de Intergouvernementele Conferentie vormen een onderdeel van het regeerakkoord en zijn ietwat ambitieuzer van opzet. De Regering heeft geopteerd voor een grootschalig debat met de bevolking — onder meer via het maatschappelijk middenveld — over de Europese integratie, zowel over de historische beweegredenen van de Europese integratie als over de toekomstige uitdagingen voor deze integratie. Op die manier zal de bevolking voorbereid zijn op de grote debatten en referenda die na de ondertekening van het IGC-akkoord wellicht in een aantal lidstaten zullen plaatsvinden. Bovendien wordt hiermee ook de Europese gezindheid van onze bevolking in kaart gebracht. Deze informatie is van zeer groot belang voor de beleidsmensen.

Het zal mevrouw Nelis niet verwonderen dat de IGC voor het departement van Buitenlandse Zaken één van de grootste prioriteiten van 1996 en wellicht ook van 1997 is. Dit vertaalt zich ook in de bestemming van het werkingsbudget voor Europese informatie. De campagne zal worden gevoerd in samenwerking met de Federale Voorlichtingsdienst en met de Voorlichtingsbureaus van de Europese Commissie en het Europees Parlement voor België, wat dus een budgettaire verzuim impliceert. Daarom werden er geen extra-kredieten aan de Ministerraad gevraagd.

De Gemeenschappen en Gewesten zijn zowel voor de concipiëring als voor de begeleiding van de campagne evenwaardige partners. Samen met de Gemeenschappen en de Gewesten zoeken wij thans de meest efficiënte samenwerkingsformules, enerzijds om in dezelfde geest als op federaal vlak initiatieven te nemen in de domeinen waarvoor zij exclusief bevoegd zijn en anderzijds om zoveel mogelijk eenvormigheid en synergie in de acties na te streven.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Nelis voor een repliek.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Ten eerste betwijfel ik echter of de grote informatiecampa­gne via het maatschappelijk middenveld nut zal opleveren. De minister zei dat het adviescomité reeds een belangrijk initiatief heeft genomen. Ik vraag mij af of het initiatief van de Regering niet zal leiden tot een dubbel gebruik. Dit is volgens mijn mening een miskenning van het Parlement.

Ten tweede hoeft België geen hoge borst te zetten over het belang van de campagne. De Premier dreigde onlangs op het *World Economic Forum* met de volgende uitspraak: «Komt de Europese Monetaire Unie er niet in 1999, dan komen er maatregelen tegen de Europese lidstaten die de markt verstoren met hun competitieve devaluaties.» Mag ons land, dat een torenhoge staatsschuld heeft, de pretentie hebben andere landen de les te lezen? Niet enkel onder de bevolking, maar ook onder politici, rijst de vraag of wij de norm zullen halen. Zelfs Duitsland neemt ons niet meer op in het lijstje van de landen die aan de norm zullen voldoen.

Ten derde heb ik in verband met mijn laatste vraag over de inbreng van de Gemeenschappen en de Gewesten, zeer weinig concrete antwoorden gehoord. De minister heeft wel gezegd dat er samenwerking zal zijn, maar niet in hoeverre deze al bestaat, of welke de concrete punten van samenwerking zijn. Ik hoop dat deze vragen in de commissie kunnen worden herhaald.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. FORET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTÉRIEUR SUR «LA PUBLICATION DES STATISTIQUES NATIONALES ET RÉGIONALES EN MATIÈRE DE COMMERCE EXTÉRIEUR»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER FORET AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIËN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE PUBLIKATIE VAN DE NATIONALE EN DE GEWESTELIJKE STATISTIEKEN IN VERBAND MET DE BUITENLANDSE HANDEL»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Foret au Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «la publication des statistiques nationales et régionales en matière de commerce extérieur».

La parole est à M. Foret.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, depuis le 1^{er} janvier 1993 et l'entrée en vigueur du marché unique, le système de collecte des données en matière de commerce extérieur a été considérablement modifié en ce qui concerne le commerce intracommunautaire. Il a fallu mettre en place un système complexe fondé sur les déclarations d'entreprises qui exportent et/ou importent pour plus de 4,2 millions par an. Actuellement, plus de 31 000 entreprises sont répertoriées à ce titre. En ce qui concerne les échanges hors Union européenne, les statistiques douanières restent la principale source d'information.

Pour les données qui concernent la Belgique, elles sont établies au niveau de l'Union économique belgo-luxembourgeoise et au niveau de la Belgique mais ne sont disponibles qu'au niveau de l'UEBL.

Pour les données qui concernent la Région wallonne, elles ne sont pas disponibles.

Or, la diffusion de ces données, tant au niveau belge qu'au niveau wallon, correspond à un réel besoin en termes d'information. Ces données constituent l'un des indicateurs essen-

tiels de la compétitivité de nos produits et permettraient d'orienter les décisions en matière de politique économique, et ce en meilleure connaissance de cause.

M. le Vice-Premier ministre peut-il nous préciser si une solution à ce problème est actuellement en cours d'élaboration ?

Dans l'affirmative, peut-il spécifier dans quel laps de temps nous pourrions disposer publiquement de ces données ?

Dans la négative, quelles dispositions envisage-t-il de prendre ?

Je pose cette question en raison du fait que je suis notamment président de la commission du Commerce extérieur au Parlement wallon et que ce problème s'est posé à deux reprises dans l'ensemble de nos travaux. Il nous importe donc d'obtenir une réponse à cette importante question.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, Vice-Premier ministre.

M. Maystadt, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur. — Monsieur le Président, les statistiques du Commerce extérieur ventilées par Région constituent en effet un indicateur important pour la définition, par les autorités compétentes, tant fédérales que régionales, de la politique économique et de promotion des exportations.

Malheureusement, l'honorable membre s'est trompé d'interlocuteur. En effet, c'est l'Institut des comptes nationaux qui est chargé d'établir cette ventilation régionale, institut qui relève de la tutelle de mon collègue le Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie.

Je ne puis, comme vous, monsieur Foret, que souhaiter que cet institut s'emploie à élaborer le plus rapidement possible cette ventilation régionale.

Selon les renseignements que j'ai pu obtenir, les données relatives aux exportations de 1994 et 1995 pourraient être disponibles en septembre prochain. Peut-être l'institut lui-même, ou son ministre de tutelle, pourrait-il vous en dire davantage ?

M. le Président. — La parole est à M. Foret pour une réplique.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je remercie le Vice-Premier ministre pour sa réponse. Je prends acte du fait que la personne compétente en la matière est le ministre de l'Économie.

Je demande à M. le Vice-Premier ministre de m'excuser de ne pas y avoir vu clair, mais il n'est pas toujours aisé de connaître toutes les subtilités que recèlent nos institutions pour le moins complexes.

J'ai donc appris — et c'est un grand progrès — à quel interlocuteur je devais m'adresser. Je remercie également le Vice-Premier ministre de m'avoir déjà donné quelques bribes de réponse. Je veillerai à m'informer davantage.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW VAN DER WILDT AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIËN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE CONTROLE OP DE KWALITEIT VAN VERKOCHTE BENZINE EN DIESEL»

QUESTION ORALE DE MME VAN DER WILDT AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTÉRIEUR SUR «LE CONTRÔLE DE LA QUALITÉ DE L'ESSENCE ET DU GAZOLE VENDUS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Van der Wildt aan de Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de controle op de kwaliteit van verkochte benzine en diesel».

Het woord is aan mevrouw Van der Wildt.

Mevrouw Van der Wildt (SP). — Mijnheer de Voorzitter, de titel van mijn vraag dekt niet helemaal de inhoud ervan. Ik wil het eigenlijk hebben over het ontduiken van accijnzen.

Sinds het begin van dit jaar laat de minister van Economie, de heer Di Rupo, dagelijks controles en analyses uitvoeren op de kwaliteit van de verkochte benzine en diesel. Uit een persverklaring van Vice-Eerste minister Di Rupo verneem ik dat de kwaliteit van de genomen benzinemonsters relatief bevredigend is, maar dat in 10 pct. van de verkochte diesel producten aanwezig zijn waarop geen accijnzen moeten worden betaald, zoals gasolie voor verwarming en nafta. Op één enkele uitzondering na blijkt de toevoeging van die producten zeer minimaal, dit wil zeggen minder dan 5 pct. Bijgevolg zijn ze niet op te sporen met de gewone meetapparatuur van de Douane en Accijnzen, maar wel met doorgedreven laboratoriumanalyses.

Ondanks het relatief laag gehalte van die toegevoegde producten, gaat het toch om een grote hoeveelheid. Daarom stel ik de Vice-Eerste minister volgende drie vragen.

Ten eerste, is er samenwerking tussen zijn administratie en het betrokken bestuur van het ministerie van Economische Zaken om mogelijke fraude te gaan ?

Ten tweede, kunnen de resultaten van de doorgedreven laboratoriumanalyses van het ministerie van Economische Zaken aangewend worden om mogelijke fiscale fraudeurs te straffen, indien de apparatuur van Douane en Accijnzen onvoldoende blijkt te zijn ?

Ten derde, zal de Vice-Eerste minister tegensprekelijke laboratoriumproeven laten uitvoeren, indien hij door het ministerie van Economische Zaken op de hoogte wordt gebracht van fraudeuze praktijken ?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Maystadt.

De heer Maystadt, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel. — Mijnheer de Voorzitter, het gaat hier om controles door het Fonds voor de analyse van aardolieproducten. De analyses worden uitgevoerd op last van het ministerie van Economische Zaken in laboratoria die geaccrediteerd zijn als laboratoria voor de analyse van aardolieproducten. Een van de voorwaarden is dat de analyse binnen vierentwintig uur na de ontvangst van het monster wordt uitgevoerd.

Anderzijds is de controle van de ambtenaren van Douane en Accijnzen voornamelijk gericht op een correcte toepassing van artikel 30 van het ministerieel besluit van 28 december 1993 betreffende het accijnstelsel van minerale olie, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 7 januari 1994. In de praktijk wordt hierbij enkel nagegaan of er furfurool aanwezig is.

Het gaat dus om twee totaal verschillende controles met een totaal verschillende intensiteit. Het voornoemde fonds beschikt wel over de nodige middelen om doorgedreven analyses toch vlug te verrichten. De administratie van Douane en Accijnzen onderzoekt momenteel samen met het ministerie van Economische Zaken of het mogelijk is het nemen van monsters en de analyse ervan voor het Bestuur Energie zonder meer toe te passen voor Douane en Accijnzen, voor zover de onregelmatigheid inzake accijnzen duidelijk blijkt uit de analyses van het ministerie van Economische Zaken.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Van der Wildt voor een repliek.

Mevrouw Van der Wildt (SP). — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de Vice-Eerste minister bevredigt mij niet helemaal. Hij zegt dat het ministerie van Economische Zaken wel middelen heeft om doorgedreven analyses uit te voeren, waaruit ik afleid dat zijn administratie daar niet over beschikt. De Vice-Eerste minister vindt dat samenwerking aangewezen is, indien uit de analyses van Economische Zaken duidelijk een onregelmatigheid blijkt inzake accijnzen. De aanwezigheid van furfurool kan echter alleen worden aangetoond mits doorgedreven analyses. Men

draait dus een beetje in het rond. De Douane en Accijnzen kunnen die vaststellingen immers niet doen met de meetapparatuur waarover zij beschikken. Op basis van de onderzoeksresultaten van het ministerie van Economische Zaken waaruit blijkt dat in 10 pct. van de gevallen onregelmatigheden gebeuren, kunnen we toch een kleine prognose maken van het verlies dat door de Schatkist wordt geleden. Ik dring er bij de Vice-Eerste minister dan ook op aan dat hij die samenwerking verder uitbouwt, ten einde verduisterde accijnsrechten terug naar de Schatkist te halen.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, Vice-Premier ministre.

M. Maystadt, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur. — Monsieur le Président, je me suis sans doute mal exprimé. L'administration des Douanes et Accises réalise des contrôles et est parfaitement capable de déterminer si le diesel contient du furfurool mais c'est tout ce qu'elle peut faire. La question est de savoir si les contrôles réalisés par le département des Affaires économiques, qui poursuit un autre but, peuvent être également utilisés par l'administration des Douanes et Accises pour sanctionner des violations. Nous pensons qu'il serait intéressant que l'administration des Douanes et Accises puisse aussi utiliser les résultats des contrôles effectués par les Affaires économiques pour sanctionner un plus grand nombre de cas.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. DESTEXHE AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LA PRISE DE COMMANDEMENT PAR LA BELGIQUE DE LA NOUVELLE FORCE DE L'ONU DANS L'EST DE LA CROATIE»

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER DESTEXHE AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «HET AANVAARDEN DOOR BELGIE VAN HET COMMANDO OVER DE NIEUWE VN-STRIJDMACHT IN OOST-KROATIE»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la demande d'explications de M. Destexhe au ministre de la Défense nationale sur «la prise de commandement par la Belgique de la nouvelle force de l'ONU dans l'est de la Croatie».

La parole est à M. Destexhe.

M. Destexhe (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je suis à la fois satisfait et inquiet de la décision belge de prendre le commandement de l'ATNUSO, la nouvelle force de l'ONU dans l'est de la Croatie.

Satisfait car le PRL a toujours été favorable à l'envoi de troupes belges à l'étranger dans le cadre des Nations unies, de l'OTAN ou de toute autre alliance militaire.

Monsieur le ministre, nous pensons que la Belgique a un rôle à jouer sur la scène internationale et qu'elle doit participer à l'élaboration du nouvel ordre international qui se met péniblement en place. Les forces armées sont évidemment un instrument privilégié pour lui permettre d'assurer une présence sur le plan international. Nous pensons que notre pays doit assumer des responsabilités dans ce domaine et, de ce point de vue, nous nous réjouissons de votre décision.

En revanche, je suis inquiet pour deux raisons. Tout d'abord parce que nous doutons de la capacité de votre Gouvernement à mener à bien une telle mission alors que les Gouvernements précédents, issus de la même majorité, se sont efforcés de casser l'outil militaire en engageant dans une précipitation inouïe la réforme de 1992 sans aucun débat national préalable.

Je suis convaincu que cette réforme a eu deux conséquences négatives. Elle a tout d'abord entraîné une relative impréparation de nos troupes pour l'accomplissement de missions du type de celle que vous proposez aujourd'hui. Par ailleurs, un certain

nombre de négligences, de défaillances et de dysfonctionnements — comme nous avons pu en rencontrer au Rwanda — s'expliquent par cette réforme précipitée.

La seconde raison concerne l'analyse de la crise dans l'ex-Yougoslavie. Votre Gouvernement a, comme la plupart de ceux des pays de l'Union européenne, fait une erreur de diagnostic dans cette affaire. Tout d'abord en refusant de désigner clairement l'agresseur, en renvoyant dos à dos les belligérants et finalement en restant neutre dans ce conflit.

Je voudrais vous citer une maxime de Chateaubriand que je vous invite à méditer, monsieur le ministre. Voici presque un siècle, Chateaubriand disait: «Quand les parties belligérantes sont inégales en puissance, cette neutralité, véritable dérision, est une hostilité pour la partie faible comme elle est une connivence avec la partie forte. Mieux vaudrait se joindre à l'agresseur contre l'agressé car du moins on n'ajouterait pas l'hypocrisie à l'injustice.» D'une certaine façon, je crois que nous continuons à payer cette erreur initiale aujourd'hui, cinq ans après ce conflit.

Je voudrais développer deux points dans cette intervention. Le premier concerne les aspects politiques et ceux qui sont liés au mandat, le deuxième, les aspects plus strictement militaires.

Vous allez prendre le commandement d'une force de l'ONU qui séjournera sur le territoire de la Croatie conquis par l'armée serbe au prix de milliers de vies et de l'expulsion de la population croate. Durant l'accomplissement de cette mission, je crois qu'il ne faudra jamais perdre de vue l'objectif final qui est le retour à la Croatie de ce territoire — tel qu'il est implicitement prévu dans les accords — dans un délai maximal de deux ans. Or, l'accord conclu entre la Croatie et les autorités serbes locales ne compte que deux pages. Je signale que l'Accord de Dayton sur la Bosnie comprend des milliers de pages. Vous avez eu l'amabilité de me communiquer le texte de l'accord en question. Vous conviendrez qu'il est extrêmement imprécis. Certaines dispositions peuvent en outre être interprétées contradictoirement. Son application ne sera donc pas facile.

Sans perdre de vue l'objectif final de retour du territoire à la Croatie, j'aimerais attirer votre attention sur deux points fondamentaux déjà prévus dans l'exécution du mandat de la force précédente — l'ONURC — mise en place au début 1992. Le premier point concerne la démilitarisation. La résolution des Nations unies et l'accord conclu entre la Croatie et les autorités serbes locales prévoient la démilitarisation dans les trente jours qui suivent le déploiement complet de la force. Le calendrier est donc très important. Je vous invite ardemment à le respecter car, dans le passé, l'ONU n'a que trop souvent succombé à la tentation de rester présente sur place alors qu'elle se montrait incapable de remplir le mandat. Durant cinq ans, cette politique s'est finalement toujours révélée favorable au plus fort, la Serbie en l'occurrence.

Le second point concerne le retour des réfugiés. Le problème se pose pratiquement dans les mêmes termes qu'en ce qui concerne la démilitarisation. Durant les quatre années qu'a duré la présence de la force précédente — l'ONURC —, quelques centaines de réfugiés seulement sont rentrés dans leur région. On peut donc dire que la force précédente a échoué à cet égard. Comme vous le savez, les régions où nos forces seront déployées sont «ethniquement pures». En effet, 70 000 Croates ont quitté la région après le début de la guerre et 75 000 Serbes, qui n'étaient pas originaires de cette région, sont ensuite venus s'y installer. Le retour constitue donc un élément important de l'exécution du mandat.

J'en arrive au point essentiel de mon intervention: si vous n'obtenez pas rapidement des résultats significatifs dans ces deux domaines — démilitarisation et retour des réfugiés —, j'espère que vous accepterez de retirer rapidement notre force de Slavonie ou qu'à tout le moins, vous demanderez immédiatement au secrétaire général des Nations unies de mettre un terme à ce mandat. Si nous n'obtenons pas de résultat rapide — comme ce fut le cas au cours des quatre dernières années — dans ces deux domaines, la présence des Nations unies profitera une fois de plus à l'agresseur et entérinera finalement les conquêtes de l'armée serbe.

Selon le droit international, le territoire où nous interviendrons appartient à la Croatie. Si la démilitarisation n'intervient pas et si les réfugiés ne rentrent pas chez eux, la Croatie aura alors le droit

d'envahir militairement ce territoire afin de le récupérer. J'espère que vous êtes pleinement conscient de ce risque. Personnellement, je ne souhaite pas que l'armée belge soit confrontée à cette situation.

Je voudrais à présent aborder brièvement mon second point qui concerne les aspects militaires. J'aimerais connaître les raisons pour lesquelles le ministre a la conviction que les erreurs commises au Rwanda ne se reproduiront pas en Slavonie. Le rapport de la commission d'enquête sur les événements survenus au Rwanda tire une série d'enseignements relatifs à la mission, à la protection, au commandement, aux règles d'engagement, à l'évaluation de la menace et à la sécurité. Je souhaiterais obtenir des précisions sur toutes ces questions ainsi que sur l'armement de nos troupes, la présence éventuelle de véhicules blindés, la protection contre les mines, le soutien aérien et les mesures prévues en matière d'évacuation.

D'ores et déjà, je vous ferai part de deux inquiétudes. Tout d'abord, le cadre de la mission : dans son rapport du 12 décembre 1995, le secrétaire général M. Boutros Boutros-Ghali préconise que l'intervention se fasse dans le cadre du chapitre 7 de la Charte des Nations unies. Or, la résolution finale du Conseil de sécurité ne comporte aucune référence au chapitre VII. Il existe une différence fondamentale selon que l'on se place dans le cadre du chapitre VI ou du chapitre VII. Le chapitre VI ouvre la voie à la répétition des erreurs commises au Rwanda, alors que le chapitre VII offre un cadre beaucoup plus favorable à la réussite de cette mission.

Par ailleurs, dans son rapport, le secrétaire général des Nations unies écrit : « Je suis parvenu à la conviction qu'il serait nécessaire de prévoir une division mécanisée comprenant deux brigades dotées d'un potentiel de combat, bénéficiant d'un soutien aérien et comportant un robuste corps de réserve de blindés mobiles, ce qui représente environ 9 300 soldats et 2 000 éléments de soutien logistique. Étant donné l'échec de tentatives précédentes de démilitariser le secteur sous l'égide d'une opération de maintien de la paix, le déploiement d'une force insuffisante aurait vraisemblablement pour résultat de compromettre l'application de l'accord fondamental et de précipiter la succession d'événements que cette opération aurait justement pour objet d'éviter. »

M. le ministre estime-t-il en l'occurrence que les conditions préconisées par le secrétaire général sont remplies ?

Je terminerai par une note un peu plus personnelle.

J'espère, monsieur le ministre, que vous aurez l'occasion de vous rendre à Vukovar. Dans ce cas, vous verrez une ville rasée et des destructions bien supérieures à celles subies par Sarajevo ou Mostar. En 1991, la ville de Vukovar a subi un siège de 80 jours durant lesquels elle a reçu en moyenne 7 000 obus par jour. Pendant tout ce temps, la communauté internationale, l'ONU et l'Union européenne n'ont rien tenté pour mettre un terme à ce pilonnage. Le 17 octobre 1991, j'étais à Vukovar. J'organisais un convoi d'évacuation des blessés pour le compte de Médecins sans frontières. Nous avons pu évacuer 115 blessés de l'hôpital mais, par la suite, nous n'avons jamais pu retourner dans la ville assiégée. Après la conquête de celle-ci, les forces serbes ont massacré les 300 blessés restés à l'hôpital.

Monsieur le ministre, vous allez être obligé de négocier avec les autorités serbes. Par conséquent, vous serez en présence de criminels de guerre responsables d'une politique de conquête et de purification ethnique à grande échelle. Personnellement, je suis persuadé qu'aussi longtemps que justice n'aura pas été rendue, toute réconciliation sera impossible en Bosnie et en Croatie. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Bourgeois.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, aansluitend bij de vraag om uitleg van de heer Destexhe, wens ik het standpunt van de CVP-senaatsfractie toe te lichten.

Het is onze vaste overtuiging dat, in naam van de internationale solidariteit en de vredeswil, landen soms ook in moeilijke omstandigheden hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen. België tracht dit nu reeds sinds maanden en jaren te doen in het ingewikkelde en dramatische conflict in ex-Joegoslavië.

Mijnheer de Voorzitter, wij zijn het volledig eens met de beslissing van de Regering en van de minister van Landsverdediging om de leiding te nemen van de VN-operatie in Slavonië. Wij hebben het volste vertrouwen in het beleid dat de minister voert, maar de minister zal willen begrijpen dat het Parlement wil kunnen meewerken aan de meest ruime voorlichting van de Belgische bevolking. Onze mensen zullen tenslotte ook op het terrein aanwezig zijn. Wij zijn dus bezorgd en wensen een aantal vragen te stellen.

Mijnheer de Voorzitter, ingevolge de regeringsbeslissing zullen 5 000 Blauwhelmen, waaronder 900 Belgen, onder Belgisch commando, de zeer delicate opdracht hebben om de overdracht van Oost-Slavonië aan Kroatië te begeleiden. Om het delicate van deze opdracht te illustreren, wil ik refereren aan enkele citaten.

De heer Boutros Boutros-Ghali, secretaris-general van de Verenigde Naties had aanvankelijk een leger van 9 300 Blauwhelmen aanbevolen. Hij vreest dat « 5 000 Blauwhelmen om op de demilitarisatie van de Servische milities in het gebied toe te zien te weinig is ».

Belangrijk om de draagwijdte van de opdracht te beseffen zijn misschien ook de woorden van Mate Granic, de Kroatische minister van Defensie, die zegt dat « een voorlopig bestuur dat besluiteloos of niet vastberaden is, of een passieve en inefficiënte benadering door de internationale troepenmacht van haar mandaat, het conflict opnieuw kan doen oplaaien ».

Ik kan niet nalaten ook het verontrustend bericht in de *New York Times* te citeren dat de 150 000 Slavonische Serviërs een campagne op het getouw zetten om de toepassing van het Akkoord van Dayton te blokkeren. Het Amerikaanse blad meldt ook dat de Servische autoriteiten in het aan Servië grenzende Kroatische gebiedsdeel via radio en televisie de ongeveer 30 000 Servische vluchtelingen hebben gevraagd zich in Oost-Slavonië te komen vestigen. Het betreft hier Serviërs die na uit andere Kroatische gewesten te zijn verjaagd, naar Servië zijn gevlucht.

Mijnheer de Voorzitter, wij kunnen wellicht zeer vereerd zijn met de opdracht die ons land heeft gekregen. Daaruit blijkt dat ons leger een groot krediet heeft opgebouwd. Toch blijft waakzaamheid geboden. Het is immers ook van het grootste belang dat de Belgen en de 5 000 militairen van de UNTEAS in het belang van de vrede in het gebied hun taak naar behoren met succes en met een maximale bescherming kunnen uitvoeren. Wij weten dat ze minder zwaar bewapend zijn dan de IFOR-troepen in Bosnië. Generaal-majoor Schoups beweert dat zijn troepenmacht over voldoende vuurkracht beschikt. Volgens de VN-opdracht kunnen vuurwapens in twee gevallen worden gebruikt: bij wettige zelfverdediging, maar ook voor het waarborgen van de bewegingsvrijheid van de VN-troepen. Het is mij niet helemaal duidelijk wat dit laatste kan inhouden. Ik vermoed dat het hier gaat om een meer actieve, militaire inzet op het terrein. De zeer concrete, militaire vraag is dan ook of de troepen van generaal-majoor Schoups, naast voldoende wapens, ook over voldoende infrastructuur, uitrusting en logistiek kunnen beschikken om ook dit tweede aspect te garanderen.

Mijnheer de minister, het is goed dat u en de Regering zeer veel belang hebben gehecht aan de veiligheid van onze mensen en aan de waarborgen voor het welslagen van de operatie. Dat blijkt inderdaad uit de vele voorwaarden en de lange besprekingen die daarover werden gevoerd. In dit verband heb ik toch een aantal vragen. Een van de voorwaarden was de luchtsteun voor de Belgische Blauwhelmen in geval van een noodsituatie. Het verwondert mij dat de Regering er, naar verluidt, niet aan denkt om onze eigen F-16 van de luchtmacht naar ex-Joegoslavië te sturen, terwijl een aantal toestellen intussen toch zijn uitgerust met de noodzakelijke elektronica om vijandelijke raketten te misleiden en we ook beschikken over getrainde piloten. We doen dus een beroep op andere luchtmachten en dit kan toch problemen inzake samenwerking en coördinatie scheppen.

In verband met de risico's ter plaatse had ik graag iets meer vernomen over het verkennend bezoek van generaal-majoor Schoups en de gesprekken met de voornaamste Servische onderhandelaar, Milan Milanovic, en met de bevelhebber van de Servische troepen in het gebied, generaal Dusan Loncar.

Voor de zware wapens levert de vrijwillige demilitarisatie waarschijnlijk geen grote problemen op. Zij zijn immers gemakkelijk op te sporen en in kaart te brengen. Een groot probleem blijft echter wel de aanwezigheid van grote hoeveelheden lichte wapens, waarover niet gesproken wordt, en de aanwezigheid van grote mijnevelden. De vraag is ook wat er gebeurt bij tegenstand tegen de uitvoering van de demilitarisatie. Ik heb daar in een vroeger betoog reeds op gewezen.

Ook het opnieuw oplaaieren van het conflict blijft mogelijk en volgens sommigen is dit een reëel risico. In dit verband is het mij niet geheel duidelijk hoever de opdracht van generaal-majoor Schoups reikt en onder wiens autoriteit hij valt wanneer hij dringende beslissingen moet nemen om de veiligheid en de slagkracht van zijn manschappen te waarborgen. We houden hierbij steeds voor ogen dat wij in het kader van een VN-mandaat werken, met alle complicaties van dien. Wij weten dat het noodplan bestaat, maar de operationaliteit en de efficiëntie ervan hangen uiteraard ook af van de beslissingsmacht. Wij hopen dat de autonomie van onze bevelhebber groot genoeg zal zijn om snel op veranderende situaties te kunnen reageren zonder al te veel overlegprocedures die eventueel zelfs tot in New York kunnen gaan.

Mijnheer de minister, namens de CVP-fractie mag ik u zeggen dat wij het engagement van ons land steunen, dat wij zelfs een beetje fier zijn over de internationale erkenning van de kwaliteit van ons leger en het vertrouwen dat zovelen erin stellen, zowel de Verenigde Naties, de Verenigde Staten, als de NAVO, maar ook alle landen die in het kader van dit mandaat op het terrain met ons en onder onze leiding willen meewerken.

Wij willen ook langs deze weg onze bevelhebber en zijn manschappen een succesvolle opdracht toewensen. De eerder geformuleerde bedenkingen zijn een uiting van onze bezorgdheid om hun veiligheid.

Wij vragen dan ook aan de minister ons op geregelde tijdstippen te informeren over de vooruitgang van de missie. Dat zou ons vertrouwen in hem nog versterken. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag nog een korte, aanvullende vraag stellen. De Verenigde Naties hebben op het ogenblik zeer grote financiële moeilijkheden. Tijdens ons bezoek aan de Verenigde Staten vorige week hebben we kunnen vernemen dat er ook zal bespaard worden op de veiligheids- en vredesoperaties. Zal dit geen vervolg hebben voor onze troepen in Bosnië?

M. le Président. — La parole est à M. Poncelet, ministre.

M. Poncelet, ministre de la Défense nationale. — Monsieur le Président, je voudrais remercier les trois membres qui viennent de s'exprimer à cette tribune, car leur intervention me permet d'apporter des précisions quant à une décision prise tout récemment par le Gouvernement, décision dont je voudrais expliquer le mieux possible les divers aspects.

À mon sens, les enseignements des opérations extérieures auxquelles a participé la Belgique ces dernières années ont été pris en compte dans l'analyse de la participation belge à la composante militaire de l'Administration transitoire des Nations unies pour la Slavonie orientale. Tel est, en effet, le nom officiel de cette mission, d'ailleurs abrégé, selon l'acronyme anglo-saxon, UNTAES.

Si l'on réalise la synthèse de ces enseignements, il s'agit, tout d'abord, d'avoir un mandat adapté; ensuite, de disposer d'un appui extérieur à l'opération; enfin, de pouvoir compter sur des forces quantitativement et qualitativement crédibles.

Pour ce qui est du mandat, les départements des Affaires étrangères et de la Défense ont été impliqués de manière directe dans sa rédaction et nous le considérons comme satisfaisant, au moins pour cinq raisons.

Tout d'abord, le mandat prévoit la mise en place d'une composante civile et d'une composante militaire. L'importance de cette composante civile, qui sera chargée de gérer tous les aspects d'une administration transitoire — donc, en quelque sorte, de

«gouverner» — est marquée, entre autres, par le fait que l'administrateur en sera un diplomate américain, M. Klein, et que tous les aspects de la vie civile seront pris en compte: économiques, culturels, de police, de préparation des élections, etc.

Ensuite, ce mandat souligne l'accord des parties comme condition de base et permet, en cas de transgression de cet accord, de réviser la mission, voire d'envisager la fin de mission.

Par ailleurs, la composante militaire est autorisée, pour ce qui est de sa propre sécurité et de sa liberté de mouvement, à agir dans le cadre du chapitre VII de la Charte des Nations unies et, donc, de faire usage de la force.

*M. Mahoux, vice-président,
prend la présidence de l'assemblée*

En outre, la composante militaire ne sera pas chargée de tâches de police.

Enfin, l'opération de démilitarisation, dont la supervision sera effectuée par la composante militaire, ne débutera qu'après déploiement de l'effectif prévu, soit quelque 5 000 hommes — j'y reviendrai —, et avis de l'administrateur transitoire.

J'ai ainsi énuméré les cinq raisons permettant aux départements des Affaires étrangères et de la Défense, et plus globalement au Gouvernement belge, de considérer comme satisfaisant le mandat proposé.

Pour ce qui est de l'appui extérieur, la décision a été prise par le Conseil de l'OTAN, le 26 janvier 1996, et prévoit que l'*Implementation Force* de l'OTAN, l'IFOR, d'une part, fournira de l'appui aérien rapproché à l'Administration transitoire, à sa demande et, d'autre part, appuiera le retrait d'urgence de l'Administration transitoire, lorsque demandé.

Il est toutefois clair — je tiens à le préciser d'emblée — que les plans détaillés ne pourront être établis que lorsque la composante militaire de l'Administration transitoire sera déployée sur le terrain.

Pour ce qui est des forces devant se déployer sur le terrain, les aspects qualitatifs et quantitatifs doivent être examinés.

Selon la représentation permanente belge aux Nations unies, les données sont actuellement les suivantes.

Premièrement, des unités d'infanterie. Il s'agit de quatre bataillons, soit deux supplémentaires par rapport aux bataillons belge et russe déjà en place dans cette région.

Deuxièmement, des éléments d'appui «force et feux» constitués de deux batteries d'artillerie, d'une escadrille d'hélicoptères antichars, d'un escadron de chars et d'un élément de reconnaissance.

Troisièmement, des éléments d'appui logistique, à savoir une escadrille d'hélicoptères de transport, deux unités médicales et un bataillon de génie.

Quatrièmement, des éléments particuliers américains, en fait deux à trois équipes de liaison pour l'appui aérien et une équipe logistique qui permettront de faire la liaison avec la force de l'OTAN dont j'ai parlé il y a un instant.

En synthèse, on peut considérer, comme le fait d'ailleurs le secrétariat de l'ONU, que, quantitativement, l'offre est crédible et qu'elle dispose de moyens d'infanterie et d'appui significatifs.

Pour ce qui est de l'aspect qualitatif, on peut considérer qu'a priori la force est également crédible. Je voudrais citer trois éléments d'appréciation.

Premièrement, les troupes pré-désignées sont entraînées sur leur propre matériel.

Deuxièmement, la liaison avec l'IFOR — les troupes de l'OTAN présentes en Bosnie — pourra être réalisée, tant pour ce qui est de l'appui logistique que pour l'appui renseignement et l'appui aérien rapproché.

Troisièmement, l'ensemble de la composante dispose d'appui «force et feux», lui permettant de réagir, au besoin, de manière autonome.

Il est toutefois évident que le commandement de la composante militaire devra faire une analyse détaillée des capacités de ces forces lorsqu'elles seront déployées et prendra en compte leurs forces et faiblesses lorsqu'il leur attribuera leurs tâches.

Pour ce qui est de notre bataillon en Baranja, désigné sous l'appellation BELBAT, l'armement principal en est actuellement le suivant : 41 véhicules de combat d'infanterie; 13 véhicules blindés de transport d'infanterie; 22 véhicules chenillés légers de type CVRT; une centaine de mitrailleuses lourdes et légères; 21 canons 25 mm; 8 canons 30 mm et 25 postes de tir antichars.

Incontestablement, BELBAT n'est pas un bataillon léger. De plus, si nécessaire, il disposera de l'appui des éléments « force et toutes » de l'Administration transitoire — artillerie, chars, hélicoptères antichars — et de l'appui aérien rapproché de l'IFOR. Sa capacité de dissuasion et d'action est donc significative, mais surtout, il s'agit d'un bataillon d'infanterie qui, déployé sur le terrain et effectuant des patrouilles, rassurera par sa présence la communauté serbe et contribuera au processus de pacification, ainsi qu'il le fait d'ailleurs depuis quatre ans dans des conditions toutefois différentes, je le reconnais.

Je voudrais apporter encore quelques précisions concernant l'armement puisque M. Destexhe m'a interrogé à ce sujet. Il y a, à l'heure actuelle, de l'ordre de 65 jeeps à BELBAT. Elles sont toutes équipées de grilles pare-pierre, de panneaux de protection et des systèmes de fixation pour les tapis en kevlar. Seules 5 jeeps sont équipées actuellement de ces tapis mais un marché a été passé afin de les équiper toutes, ce qui se fera dans le courant de ce mois.

J'ai évoqué, il y a un instant, de manière approfondie, l'appui de l'OTAN via l'IFOR. Je voudrais fournir encore quelques autres précisions. La Résolution du Conseil numéro 1037, votée à l'unanimité par l'ONU le 15 janvier 1996, prévoit que la démilitarisation se fera sur une base volontaire. La composante militaire sera chargée de superviser et de faciliter la démilitarisation, suivant le calendrier et les modalités qu'établira l'Administration transitoire.

En pratique, cela signifie qu'après déploiement complet de la composante militaire et après que cette force aura été déclarée opérationnelle, le secrétaire général de l'ONU, sur avis de l'administrateur transitoire — et donc sur avis du commandant de la composante militaire — évaluera le début de cette démilitarisation. Comme vous l'avez dit, celle-ci devra s'effectuer dans les trente jours. Dans le cas contraire, l'ensemble du mandat de l'ATNUSO pourra être revu, avec toutes les conséquences de cette révision.

Il est à noter, de plus, qu'une centaine d'observateurs militaires, les UNMO's, seront déployés afin de participer à l'identification des matériels.

Enfin, je voudrais souligner que des signes encourageants ont déjà été notés sur le terrain: une démobilisation partielle des unités serbes — la division Baranja — a commencé et différentes armes lourdes ainsi que des canons ont quitté la Baranja vers la Serbie.

Nous restons toutefois conscients de la difficulté et des risques du processus, gardant en mémoire la méfiance des parties et les excès commis par les uns et les autres. Vukovar n'en est qu'un exemple.

En cas d'attaque croate, il ne sera pas envisagé d'empêcher cette action par la force. En effet, la composante militaire, dimensionnée pour agir dans le cadre de l'accord des parties et donc d'une démilitarisation volontaire, ne dispose pas des moyens suffisants pour résister à une attaque d'ampleur, qu'elle soit croate ou serbe. Il est évident qu'une pression politique importante continuera à être exercée afin d'empêcher cette dérive.

Vous n'ignorez pas que la ligne logistique des États-Unis, venant de Hongrie vers Tuzla, passe à quelques kilomètres de l'actuelle ligne de démarcation entre les belligérants et que, dès lors, des Croates qui auraient l'intention d'envahir la Baranja devraient traverser cette ligne logistique, avec tout ce que cela comporte comme risques et menaces.

Si toutefois l'action devait être déclenchée, BELBAT agirait en prenant en compte la sécurité des militaires belges, le maintien, autant que faire se peut, d'une position de neutralité, ainsi que le cadre du mandat de l'ONU.

En tout état de cause, les directives ont été données afin que l'attitude belge soit ferme et résolue. Cela implique que, sur ordre de l'échelon supérieur ou à l'initiative des commandants de détachement, les éléments belges accueilleront les personnes qui en feront la demande, sous réserve de s'assurer qu'elles soient désarmées; ils informeront les organismes de l'ONU afin que ces personnes soient prises en compte; ils protégeront, éventuellement en faisant usage de la force, les personnes réfugiées dans les cantonnements ou les enceintes belges et, enfin, ils remettront ces personnes exclusivement aux organismes de l'ONU.

Il est clair qu'une telle extrémité serait particulièrement dangereuse et difficile à gérer. Le passé en ex-Yougoslavie, et ailleurs, a montré que les tâches militaires requièrent de nos troupes de la discipline, du sang-froid et de la compétence. Mais, comme dans toute opération extérieure, le risque existe; il serait vain de vouloir le cacher.

Je tiens maintenant à apporter quelques éléments d'information complémentaires en réponse aux deux autres intervenants. Je voudrais notamment évoquer l'ampleur de la force qui sera engagée dans la zone de la Slavonie orientale, d'une manière plus générale.

Il est vrai que le secrétaire général de l'ONU avait, en un premier temps, monsieur Bourgeois, évalué le volume de la force UNTAES à 9 300 hommes. Mais je tiens à souligner que cette estimation reposait sur l'exécution de l'ensemble de la mission dans le cadre du chapitre VII de la Charte de l'ONU et envisageait donc une démilitarisation forcée, contre la volonté de l'une ou l'autre des parties, ce qui n'est pas le cas dans le mandat qui sera appliqué.

Outre la menace dont je viens de parler, cette force ONU devait, le cas échéant, repousser une attaque extérieure, menée par Zagreb ou Belgrade. Notre approche était différente et, comme je l'ai exposé voici un instant en réponse à M. Destexhe, elle se fondait sur le principe selon lequel l'action de l'ONU devait reposer sur l'accord des parties. Ne nous faisons pas toutefois d'illusions: le passé en ex-Yougoslavie a montré que cet accord est parfois plus théorique que réel. C'est pourquoi nous avons accepté que le chapitre VII soit d'application pour la sécurité de nos troupes et pour la liberté de leurs mouvements. Les moyens armés peuvent donc être utilisés dans ce but.

Ensuite, nous avons exigé et obtenu l'appui de l'IFOR, c'est-à-dire de la force de l'OTAN déployée en Bosnie.

Enfin, nous avons également exigé et obtenu une force qui s'articule autour de quatre bataillons d'infanterie — permettant donc une occupation physique du terrain — mais aussi, comme je l'ai dit, autour d'éléments « force et feux » significatifs entre les mains du commandant de la composante militaire de l'Administration transitoire.

Les chiffres sont une chose, mais au-delà, la nature des unités, leur structure, leur entraînement, leur commandement, leurs tâches, et, bien entendu, leur armement, en sont une autre. Je ne crois pas que l'on puisse dire que l'armement sera léger. J'ai évoqué, en réponse à M. Destexhe, l'armement dont nous disposons. Ce n'est pas un bataillon d'infanterie légère.

Viendront compléter le dispositif: les deux bataillons d'infanterie pakistanais et jordaniens, équipés de véhicules blindés d'infanterie M113; au moins un escadron de chars et deux batteries d'artillerie, soit environ vingt pièces.

Ce n'est plus une composition comparable à celle des Forces des Nations unies présentes jusqu'ici dans la région et que vous connaissez sous le nom d'UNPROFOR.

Pour ce qui est de la participation d'avions F-16 belges, monsieur Bourgeois, ce n'est pas par principe que nous n'avons pas retenu cette option, mais à la suite d'une analyse.

Tout d'abord, pour ce qui est de l'appui feu au sens large, nous avons relevé — j'en ai déjà parlé — trois autres sources possibles.

La première est celle de l'IFOR, puisque l'OTAN devra fournir l'appui aérien rapproché, à la demande de l'Administration transitoire. Nous mettrons en place les équipes de liaison et de guidage aérien et les plans communs entre l'administration transitoire et l'IFOR seront élaborés.

La deuxième source possible est celle de l'escadrille d'hélicoptères antichars et la troisième, celle des batteries d'artillerie.

Par ailleurs, et j'en viens à la question de M. Devolder, nous devons supporter, en 1996, pour l'ensemble des opérations extérieures, un coût de l'ordre de 2,4 milliards de francs belges.

Une participation d'une escadrille de douze avions F-16 aurait amené un surcoût de l'ordre de 850 millions, déduction faite de certaines compensations internes. Vous connaissez la situation budgétaire des forces armées — j'en ai parlé à plusieurs reprises en commission — et il s'agissait de faire des choix en la matière. Nous avons donc estimé que l'appui aérien et l'appui feu disponible — soit par le dispositif prévu, soit par l'appui aérien de l'OTAN — nous permettaient de faire face aux exigences de la mission dans cette région.

M. Bourgeois a également évoqué la mission effectuée par le général-major Schoups. Il s'agissait d'une mission exploratoire, combinée avec une démarche des Affaires étrangères et conforme à la décision du Conseil des ministres du 12 janvier dernier. Elle a permis de rencontrer de nombreux acteurs, soit de l'ONU à Zagreb, soit des autorités politiques et militaires à Zagreb et à Belgrade, soit de Slavonie orientale. Le général Schoups a rencontré M. Milanovic et le général Loncar qui est le commandant de la division serbe Baranja.

En résumé, à son retour, le général Schoups, après avoir examiné la situation, a estimé que la mission était faisable, sous réserve de disposer, comme je l'ai dit antérieurement, de troupes qualitativement et quantitativement crédibles. Il n'a pas caché que la méfiance de la communauté serbe était grande mais que le temps pourrait jouer contre nous, qu'une décision devait être prise et qu'il ne fallait plus rester dans l'incertitude. Une espèce de lune de miel — je vous prie de bien vouloir m'excuser pour l'utilisation de ce terme peu approprié — régnait tant dans le chef des Serbes que des Croates, mais nous étions certains qu'elle ne durerait pas. Enfin, toujours selon le général Schoups, il était essentiel d'avoir une approche civile cohérente avec une action militaire.

Nous pensons donc que la coopération avec le général Loncar est possible et que la volonté existe. Celle-ci est confortée par des signes visibles sur le terrain. J'en ai déjà évoqué quelques-uns et je voudrais les compléter.

Ainsi, on a constaté une normalisation de la vie civile: la réouverture des écoles, la levée du couvre-feu, des travaux qui ont repris à certains moments dans les champs et le démontage de protections de certaines habitations; différentes armes lourdes et des canons ont quitté la Baranja vers la Serbie; on constate également une démobilisation partielle des troupes croates de la région et de la division Baranja; à l'avantage de nos troupes, la liberté de mouvement a été rétablie à la fois pour BELBAT, le bataillon belge, et pour RUSBAT, le bataillon russe présent dans la partie sud de la Slavonie orientale; ce rétablissement vaut tant pour les véhicules à roues que pour les véhicules chenillés; on a pu reprendre des patrouilles «sociales» permettant une présence physique des troupes auprès de la population ainsi que le survol de la zone en hélicoptère de l'ONU auquel il n'était plus procédé depuis plusieurs années; enfin, nos troupes nous rapportent une quasi-disparition des tirs d'armes légères.

Pour terminer, je confirme que nous resterons attentifs à ce que le commandant militaire garde une autonomie significative dans l'exécution des tâches militaires. Sur le plan théorique, cette disposition est acquise car la résolution 1037 du 15 janvier sépare effectivement les deux missions, militaire et civile, et il est exclu que la composante militaire soit impliquée dans des tâches civiles.

Sur le plan pratique, ce point sera pris en compte dès maintenant — même si nous restons conscients du fait qu'il n'y a qu'un administrateur transitoire, M. Klein — afin d'établir clairement les compétences et d'éviter le risque des doubles clefs, comme ce fut le cas dans le passé pour la UNPROFOR.

M. Klein est américain, ancien militaire et ancien conseiller de SACEUR, le commandement suprême allié en Europe; nous faisons partie de l'OTAN et nous sommes présents à la fois dans le dispositif de l'IFOR et dans celui de la Slavonie orientale. L'ensemble de ces éléments devraient nous permettre de trouver une structure de commandement convenable. Nous rencontrons

M. Klein demain après-midi pour confirmer tous ces points et lui préciser le point de vue du Gouvernement belge et du général Schoups à cet égard.

En ce qui concerne le financement, j'ai connaissance de la situation qui prévaut à l'ONU et en particulier des menaces dont on parle. Pour cette raison, j'ai évoqué le montant total du coût de nos opérations. Sur le plan budgétaire, nous avons envisagé le remboursement des contributions forfaitaires prévues par les Nations unies. Nous en avons tenu compte dans notre planification et avons considéré un coût net pour le Gouvernement belge. Si les contributions des Nations unies ne nous parvenaient pas, nous reverrions alors nos calculs et nos estimations budgétaires ou, plutôt, les modalités de couverture. Comme vous le savez, nous préparons un contrôle budgétaire et nous avons donc en permanence la capacité de vérifier tous ces éléments.

Monsieur le Président, pour conclure et en vous priant d'excuser la longueur de cette intervention, je voudrais vous exprimer mon souhait de continuer à informer le Sénat comme je l'ai fait aujourd'hui. Les circonstances s'y prêtaient particulièrement puisque le Gouvernement venait de prendre cette décision. Je veillerai donc à vous tenir informés régulièrement du déroulement de cette mission. Cela me paraît la moindre des choses lorsque l'on engage un millier d'hommes à l'étranger.

J'ajoute que, comme M. Bourgeois, je considère qu'il s'agit à la fois d'un honneur et d'un devoir pour notre pays, mais aussi d'un risque. La balance a finalement penché en faveur de la participation à cette mission dont nous assurerons le commandement. C'est la première fois que nous aurons un *force commander* dans une opération des Nations unies. Je pense donc que nous devons nous placer dans les conditions de la réussite. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — La parole est à M. Destexhe.

M. Destexhe (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je suis très satisfait de la réponse du ministre aux aspects militaires de la question. En revanche, j'ai de grandes inquiétudes quant aux aspects politiques de la réponse.

En ce qui concerne l'aspect militaire — pourquoi ne pas le dire — si tout ce que vous nous avez dit est exact, monsieur le ministre — et je n'ai aucune raison d'en douter — je considère que vous avez tiré tous les enseignements des expériences précédentes et je ne peux que m'en réjouir et vous en féliciter.

Je ferai tout de même deux commentaires sur ce point.

Je vous invite — mais je crois que vous l'avez dit — à ne pas faire cette mission à l'économie, c'est-à-dire à doter les forces armées de tous les moyens nécessaires à l'accomplissement de cette mission. De ce point de vue, vous m'avez convaincu. Au Rwanda, c'est le souci d'économie qui avait prévalu; on avait voulu mener cette mission avec les restes des moyens engagés en Somalie. Je ne pense pas que cela soit le cas cette fois-ci. Vous avez à plusieurs reprises employé le mot «crédibilité». Il s'agit bien d'un mot-clé. La crédibilité passe non seulement par le mandat mais aussi par l'armement de nos forces. Je suis, là aussi, extrêmement satisfait de votre réponse.

Par contre, j'ai deux inquiétudes. Vous avez dit — et vous avez raison — que l'accord prévoit que la démilitarisation doit intervenir dans les trente jours après le déploiement complet des forces et qu'un certain nombre de conditions auront été remplies. Or, vous ne donnez aucune précision à cet égard. Le déploiement peut prendre très longtemps. Les conditions peuvent ne jamais être remplies. J'aimerais que vous nous apportiez quelques précisions sur le calendrier du déploiement. En effet, l'accord peut être bon mais l'absence de déploiement poserait un problème majeur.

Par ailleurs, les aspects politiques de votre réponse m'inquiètent. Vous avez à deux reprises mentionné la méfiance des populations serbes. Pas une seule fois, vous n'avez évoqué le sort des populations croates. Je vous rappelle que 70 000 croates ont été chassés de ces régions. L'accord leur reconnaît totalement le droit au retour. Vous ne nous avez pas parlé de ce deuxième volet extrêmement important. Vous n'avez pas dit un mot là-dessus. Vous avez parlé de la liberté de mouvement de nos trou-

pes. Certes, il s'agit d'une condition fondamentale et indispensable mais la liberté de mouvement implique aussi la liberté pour les populations croates de rentrer chez elles.

Enfin, je ne peux que répéter ce que j'ai déjà dit : je souhaite moi aussi que les populations serbes soient protégées et ne fassent pas l'objet de représailles de la part des autorités croates lorsqu'elles reprendront le contrôle de ces régions. À cet égard, on peut nourrir un certain nombre d'inquiétudes légitimes. Mais je vous rappelle que les autorités serbes qui contrôlent ces populations aujourd'hui sont celles qui ont fait la conquête de cette région, chassé les Croates, mené à bien une politique de purification ethnique à grande échelle et qui y ont massacré des milliers de personnes.

En tant que ministre, vous avez évidemment une responsabilité que je n'ai pas et vous ne pouvez pas tenir le même langage que moi vis-à-vis des autorités serbes, mais je vous rappelle quand même que le problème du retour des Croates dans cette région se pose de façon aiguë.

Pour terminer, il me reste, à vous souhaiter bonne chance ainsi qu'aux officiers, sous-officiers et soldats. Comme vous l'avez dit, c'est un grand honneur pour notre pays de mener à bien cette mission. J'espère que nous réussirons.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Bourgeois.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn omstandig antwoord dat ons de mogelijkheid geeft in de toekomst meer controle uit te oefenen. Ik herhaal nog even dat wij vooral aandacht moeten hebben voor de autonomie van onze bevelhebber en van onze eenheden in het kader van het UNO-mandaat, wat niet altijd zo evident is. Voorts ben ik blij met de garantie die de minister ons geeft dat het Parlement, vooral dan de commissie, de operatie op de voet zal kunnen volgen en de nodige informatie zal krijgen.

M. le Président. — La parole est à M. Poncelet, ministre.

M. Poncelet, ministre de la Défense nationale. — Monsieur le Président, en complément à ce qui vient d'être dit je voudrais tout d'abord parler du calendrier.

Le Gouvernement a donc confirmé le mandat du général Schoups en qualité de commandant. L'état-major de brigade est quasiment constitué et les premiers éléments partiront le 21 ou le 23 février. Il rassemblera les forces proposées par les Nations unies de sorte que l'on peut s'attendre à atteindre fin mars le temps T zéro de l'opération, c'est-à-dire le constat qui devrait être fait de la mise en place des effectifs et qui nous permettrait d'espérer une démilitarisation pour fin avril ou début mai.

En ce qui concerne le mandat proprement dit, j'ai insisté sur l'importance de superviser et de favoriser la démilitarisation. Vous savez aussi bien que moi que le mandat prévoit également de permettre le retour, librement consenti et en toute sécurité, des réfugiés et des personnes déplacées, en coopération avec le Haut Commissariat aux réfugiés, de contribuer au maintien de la paix et de la sécurité et d'aider à l'application des accords de paix. Une grande partie des responsabilités repose sur les épaules de l'administrateur transitoire des Nations unies, M. Klein, qui disposera, pour cette tâche, d'une force de police qu'il réunit actuellement. Il ne faut donc pas confondre le rôle des autorités strictement militaires et celui des autorités exerçant un pouvoir davantage civil.

L'Administrateur transitoire a la responsabilité du retour des réfugiés. Nous l'aiderons dans les limites des moyens que j'ai évoqués.

Je partage votre sentiment lorsque vous dites que ce point du mandat ne sera pas le plus simple à exécuter. Vous avez fait état de votre séjour sur place, monsieur Destexhe. J'ai également pris la peine de me rendre deux fois en Slavonie orientale depuis mon entrée en fonction. L'occupation — tant physique que culturelle — serbe est très manifeste.

Je répète donc que le retour des réfugiés ne s'effectuera pas facilement. Les Croates, qui s'y préparent, devront en effet reprendre le contrôle d'une région. Le problème n'est donc pas essentiel-

lement militaire et c'est d'ailleurs pour cette raison que les Nations unies ont beaucoup insisté pour la constitution d'une force de police qui assistera l'administrateur transitoire dans l'accomplissement de sa mission.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, ik stel voor aan de agenda van de plenaire vergadering van donderdag 15 februari de vraag om uitleg toe te voegen van de heer Goovaerts aan de minister van Justitie over de komst van een Brussels casino.

Je propose d'ajouter à l'agenda de la séance plénière du jeudi 15 février la demande d'explications de M. Goovaerts au ministre de la Justice sur l'installation d'un casino à Bruxelles.

Is de Senaat het hiermee eens ?

Le Sénat est-il d'accord ? (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en est ainsi décidé.

PROJET DE LOI — WETSONTWERP

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le Gouvernement a déposé un projet de loi portant assentiment à la Convention des Nations unies sur les contrats de vente internationale de marchandises, faite à Vienne le 11 avril 1980.

De Regering heeft ingediend een wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag der Verenigde Naties inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken, gedaan te Wenen op 11 april 1980.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

Dit wetsontwerp zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Il a été renvoyé à la commission des Affaires étrangères.

Het werd verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

WETSVOORSTELLEN — PROPOSITIONS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De heer Boutmans en mevrouw Dua hebben ingediend een wetsvoorstel houdende een verbod op autowedstrijden die geheel of ten dele op de openbare weg plaatshebben.

M. Boutmans et Mme Dua ont déposé une proposition de loi interdisant d'organiser des compétitions automobiles disputées en totalité ou en partie sur la voie publique.

De heer Goris heeft ingediend een wetsvoorstel tot wijziging van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 op de intercommunales.

M. Goris a déposé une proposition de loi modifiant l'article 26 de la loi du 22 décembre 1986 relative aux intercommunales.

Deze wetsvoorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

VRAGEN OM UITLEG — DEMANDES D'EXPLICATIONS

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen :

1. Van de heer Hostekint aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de controle op het gebruik van hormonen in de veeteelt»;

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes :

1. De M. Hostekint au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «le contrôle de l'utilisation d'hormones dans l'élevage du bétail»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

Renvoi en séance plénière.

2. Van de heer Hostekint aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «de maatregelen op het domein van het departement Volksgezondheid in de strijd tegen de hormonenfraude»;

2. De M. Hostekint au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «les mesures à prendre dans le domaine du département de la Santé publique pour combattre la fraude aux hormones»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

Renvoi en séance plénière.

3. Van de heer Goovaerts aan de minister van Justitie over «de komst van een Brussels casino»;

3. De M. Goovaerts au ministre de la Justice sur «l'implantation future d'un casino à Bruxelles»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

Renvoi en séance plénière.

4. Van de heer Hostekint aan de minister van Justitie over «de strijd tegen de hormonenmafia en de noodzakelijke maatregelen op het vlak van justitie»;

4. De M. Hostekint au ministre de la Justice sur «la lutte contre la mafia des hormones et les mesures nécessaires sur le plan de la justice»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

Renvoi en séance plénière.

5. Van de heer Verreycken aan de Eerste minister over «de geloofwaardigheid van de heer Leman».

5. De M. Verreycken au Premier ministre sur «la crédibilité de M. Leman».

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission de l'Intérieur (réunion publique).

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw donderdag 15 februari 1996 om 15 uur.

Le Sénat se réunira le jeudi 15 février 1996 à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 18 h 50 m.)

(La séance est levée à 18 h 50 m.)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de in overweging genomen voorstellen :

Liste des propositions prises en considération :

A. Wetsvoorstel :

Tot wijziging van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 (van de dames Maximus en Merchiers).

A. Proposition de loi :

Modifiant la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987 (de Mmes Maximus et Merchiers).

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

B. Voorstel van resolutie :

Over de situatie in Irak (van de heer Staes en mevrouw Thijs).

B. Proposition de résolution :

Sur la situation en Irak (de M. Staes et Mme Thijs).

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires étrangères.